

MUSZTY BEA - DOBAY ANDRÁS

**(DOKTOR PLACÉBÓ
AVAGY)
A KÉK HABOSTORTA**

MESEMUSICAL

Patológia királya – Csákányi László
Dr. Placebó – Mécs Károly
A Csuklyás - ???
Szupertónia királykisasszony - a lánya – Húvösvölgyi Ildikó
Doktor Plágium - udvari orvos – Bús Gyula
Belkanto herceg – Tímár Béla
Vibrató – Mikó István
Heuréka – Esztergályos Cecília
Effekt grófja – Balázs Péter
Affekt grófja - Gálvölgyi János
Nagy Döhe – Bessenyei Ferenc
Brünhilda, a lánya – Csala Zsuzsa
Tábornok – Horváth Gyula
Zseni-Mama – Szemes Mari
Zseni-Papa – Agárdi Gábor
Zseni-Jófiú – Szerednyei Béla
Drakulina, a hétfülű sárkány – Voith Ágnes
Rendőr – Gera Zoltán
Nagy Kámpics – Harkányi Endre
Sanda Kán – Sinkovits Imre
Kámpicsok, Döhék, Katonák, Segédorvos 1. Segédorvos 2.

Elérhetőség:

Muszty Bea - Dobay András
1026 Budapest
Orsó u. 38.

Telefon: **(1) – 274-24-47**

E-Mail: musztydobay@gmail.com

I.felvonás

1.kép

A bevezető zene zárt függönnyel indul. Mikor a függöny felmegy, a királyi palota termét látjuk. Baloldalt elől asztal, mellette ül a két kérő, Affekt és Effekt grófja. Békésen borozgatnak. Effekt kezében csirkecomb.

Baloldalt, hátul bejárati ajtó. Jobbközépen hátul királyi koronás betegágy, kórházi kerekkel felszerelve. Mögötte függönyös ajtó. Az ágyban fekszik Szupertónia királykisasszony, talpával a nézők felé.

Három sötét-lebernyeges orvosfigura, Doktor Plágium és két segédje búvöli a beteget.

Királyi ülőalkalmatosságok. Patológia királya a színpad közepén járkál, tépelődik.

KIRÁLY: *Ősz vagyok már, van vagyok már,
A hamut is mamunak mondom.
Szupertónia, szép leányom segíthetne a gondon,
De nem akar férjhez menni!*

SZUPERTÓNIA :*Nem akarok férjhez menni!*

(visít, felül az ágyban, mint egy keljfeljancsi, majd visszahanyatlik.)

KIRÁLY: *Átadnám a koronám,
csak lenne végre unokám, ÓÓÓ!
De Szupertónia, szép leányom
hisztéria rabja.
Kárba vész a birodalom,
ha csak azt hajtogatja, hogy
nem akar férjhez menni.*

SZUPERTÓNIA: *Nem akarok férjhez menni! (mint fent)*

KIRÁLY: *A délceg kérők sorban állnak,
engem porba sújt a bánat, ÓÓÓÓ!*

EFFEKT grófja: *Ha enyém lesz a királylány
Nem szárad ki a torkom*

AFFEKT grófja: *A bohospince ahanykulcsát
A szívem fölött hohdom. (haccsol)*

AFFEKT, EFFEKT: *De nem akar férjhez menni!*

SZUPERTÓNIA: *Nem akarok férjhez menni! (mint fent)*

AFFEKT, EFFEKT.: *A fele királyság csábító,
A lakodalom, s a dáridó, ÓÓÓÓ!*

DOKTOR PLÁGIUM: *Megdelejeztük, megköpölyöztük
Megpróbáltunk mindent.
Hipnotizáltuk, megdögönyöztük,
de a lelke meg sem billent.
Nem akar férjhez menni!*

SZUPERTÓNIA: *Nem akarok férjhez menni! (mint fent)*

Dr. PLÁGIUM, SEGÉDORVOSOK: *Félig döglött macska farka
unikornis darált szarva Óóóó*

SZUPERTÓNIA: *Nem akarok férjhez menni!*

Dr. PLÁGIUM, SEGÉDEK: *Ráolvasás, mágia,
enkefalográfia*

SZUPERTÓNIA: *Nem akarok férjhez menni!*

*A dal végén az orvosok kántálják a magukét, Szupertónia visítja a magáét,
közben kitolják a színről a kerekas ágyon.*

KIRÁLY: *(trónjába omlik)* Istenem, hogy ezt kellett megérnem!
Micsoda széken ősz fejemre!
Kedves Doktor Plágium! Mondj valami biztatót!
Meg fog gyógyulni az én gyönyörűséges kislányom, egyetlen Szupertóniám?

Dr.PLÁGIUM: *(hadarva, misztikusan)* Most, amikor a csillagok bonyolult állása miatt
nehéz kiszámítani az aspektusok, konjunkciók, periódusok relációit...

KIRÁLY: *Állj, állj. Egy kukkot sem értek az egészből!*

SEGÉD1.: Szóval ööö...

SEGÉD2.: Még egy kis pénz kellene...

SEGÉD1.: Nem nagy összeg, olyan három...négy..

DR. PLÁGIUM: Ötszáz tallér.

KIRÁLY: Már megint pénz!

Dr.PLÁGIUM: Új gyógymóddal próbálkozunk.

SEGÉD1.: Gyémántokat porrá zúzunk.

SEGÉD2.: Belőle tablettát gyúrunk

Kürtszó, alabárdos balról be.

ALABÁRDOS: Új kérő érkezett felség. Belkanto herceg kér bebocsátást.

KIRÁLY: Jaj nekem, ismét egy kérő!

*Belkanto, Vibrátó balról bejönnek. A két másik kérő ettől fogva gyanakvással teli
féltékenységgel követi az eseményeket.*

BELKANTO: Üdvözlünk téged Patológia bölcs királya!

KIRÁLY: Légy üdvözölve te is Belkanto herceg. Társadban kit tisztelhetünk?

VIBRÁTÓ: Vibrátó vagyok. Költő és műstoppoló.

KIRÁLY: *(zavartan)* Aha.

BELKANTO: Vibrátó a legjobb barátom. Együtt nőttünk fel és hű társam jóban-rosszban.

KIRÁLY: Mi járatban vagytok édes fiam?

BELKANTO: Úgy hírlük, férjhez adnád leányodat, a gyönyörű Szupertóniát.

KIRÁLY: Hát...ööö...Valóban férjhez adnám...csak...kém...van egy kis bibi.
Szóval...úgyis mondhatjuk, hogy a leányom kicsit ... gyengélkedik.

BELKANTO: Akkor nem is láthatom őt?

KIRÁLY: *(zavartan)* De... van nálam egy fénykép.

*KIRÁLY feláll, középre megy Belkanto és Vibrátó közé. Egy fényképet mutat.
Orvosok is kíváncsian ágaskodnak. Effekt Vibrátó mögé áll a csirkecombbal.*

BELKANTO: Istenem! Milyen gyönyörű! (megragadja a képet, elbűvölten nézi.)

EFFEKT: (csámcsogva, bizalmaskodva) Mutatós a kicsike!

VIBRÁTÓ: (idegesen hátrafordul) Megkérhetném uram, hogy ne csámcsogjon a fülemben?

EFFEKT: Méghogy én! Micsoda modor!

VIBRÁTÓ: Lehet, hogy nincs modorom, de csámcsogni sem szoktam.

KIRÁLY: Ó, még be se mutattam az urakat egymásnak!

EFFEKT: Fölösleges. Majd mi bemutatkozunk. (énekel)

*Lord Effekt áll Önök előtt,
ki porba tiporja a sértegetőt,
de ősi családom hírneve kötelez,
hogy laposra ne verjem őt.*

*EFFEKT,AFFEKT: Te jó, te bölcs, te bölcs, jó király,
csak egyért dobban a szívünk,
Ím eljöttünk szép lányodért,
Ó add nekünk Szupertóniát.*

*AFFEKT: Lord Affekt áll Önök előtt,
hősi csatákban hettegik őt,
Ha döhdül az ágyú és vacognak a fogaim,
A vöhösboh ád ehőt.*

*EFFEKT,AFFEKT: Te jó, te bölcs, te bölcs, jó király,
csak egyért dobban a szívünk.
Ím eljöttünk szép lányodért,
Ó, add nekünk Szupertóniát.*

*Lord Affekt/Effekt áll Önök előtt,
Ősi családfánk vahastagra nőtt,
Nem tűrjük, hogy egy nyámnyila idegen
elvigye e drága nőt.*

*Te jó, te bölcs, te jó, bölcs király,
Csak egyért dobban a szívünk.
Ím eljöttünk szép lányodart,
Ó add nekünk Szupertóniát!*

*Nem tűrjük, hogy egy nyámnyila idegen
kaparintsa meg*

orozza el

happolja el.... a koronát.

Affekt: (próza): A kohonát?!.. Ugocsa non cohonat...

VIBRÁTÓ: (*gúnyosan*) Szép kis vetélytársaid vannak Belkanto!

BELKANTO: (*félve*) És a királykisasszony választott már?

KIRÁLY: Bárcsak ilyen egyszerű volna! Szupertóniát, egyetlen leányomat (*szipog*) furcsa, titokzatos betegség támadta meg.

BELKANTO: Ez rettenetes!

KIRÁLY: Szörnyű hisztériás rohamai vannak,- mióta megmondtam, hogy férjhez kell adnom. én megöregedtem, gondoltam, egy rendes, becsületes, bátor férjet találok neki...

Effekt, Affekt kihúzzák magukat.

KIRÁLY: ...akinek átadnám az EGÉSZ! URALKODÁS

(*Affekt, Effekt lelkesednek*)

gondját és a FELE királyságot...

Affekt, Effekt lelohad.

KIRÁLY: ... nekem is kell ugye a másik fele... öreg napjaimra.

BELKANTO: És Szupertónia?

AFFEKT: Öhjöng, topohzékol.

EFFEKT: Csak azt visítozza, hogy "nem akarok férjhez menni"

KIRÁLY: Bizony, ha felmegy benne a pumpa, csíkokra vagdossa a legszebb ruháit - olyan két...nem...három ujjnyi csíkokra (mutatja). És zöld pöttyöket mázol a rózsaszín tapétára.

Dr.PLÁGIUM: Kicseréltetem lemosható tapétára, felség.

KIRÁLY: Ó, köszönöm, doktor Plágium!
Ti vagytok az egyetlen reménységem, tudós doktor urak.

Dr.PLÁGIUM: Megteszünk mindent.

SEGÉD1.: A legdrágább gyógyszerekkel kezeljük.

BELKANTO: (*eszébe jut valami*) Látta más doktor is a beteget?

SEGÉD1.: Méghogy más doktor!!!

SEGÉD2.: Doktor Plágiumnál nincs jobb orvos!

Dr.PLÁGIUM: (*fitymálóan*) Járt erre egy-két sarlatán, olyan vándordoktor félek.

SEGÉD 1.: Ááá. Azok mind kuruzslók voltak.

SEGÉD2.: Kidobtuk őket egytől egyig.

KIRÁLY: (*érdeklődve*) De miért kérded édes fiam?

BELKANTO: Csak azért, mert az én kishúgomat, Melankóliát is egy vándororvos gyógyította meg.

VIBRÁTÓ: Bizony, amikor már semmi orvosság nem használt neki.

KIRÁLY: És hogy hívták?

BELKANTO: A neve (*hatásszünet*) Doktor Placébó.

PLÁGIUM,SEGÉDEK: *(zavartan egymásra néznek)* Doktor Placébó?!

KIRÁLY: Mi az, talán ismeritek? Járt már itt?

SEGÉD1.: *(sumákol)* Jární éppen járt...

SEGÉD2.: *(sumákol)* Járogatott...

KIRÁLY: És hova tűnt?

PLÁGIUM: *(hezitálva)* Dr.Placébó...jelenleg a királyi...börtönben... tartózkodik.

KIRÁLY,BELKANTO, VIBRÁTÓ: Börtönbeeeen?!

PLÁGIUM: Felsőrsértés címén zártuk be.

KIRÁLY: Engem sértett meg? Nem emlékszem.

Dr.PLÁGIUM: Bizony felség. Elbeszélgetett Szupertónia királykisasszonnyal,
és nem átalotta azt mondani, hogy felesleges a sok drága, királyi
gyógyszer. Szupertóniát meggyógyítaná valami ...közönséges... habostorta.

SEGÉD1.: Igen, igen. Egy KÉK habostorta.

KIRÁLY: Kék habostorta?! Nahát, ez tényleg felháborító. *(felpattan, fel-alá járkál)*
Még hogy az én lányomat egy vacak habostortával!

BELKANTO: Már engedelmet kérek, de meggyőződésem,
hogy Doktor Placébó nem kuruzsló.

VIBRÁTÓ: A kishúgodat is valami fura módon gyógyította meg.

KIRÁLY: Rendben van. Tegyük egy próbát. *(alabárdoshoz)*
Hozzátok elém ezt a Doktor Placébót.

Dr.PLÁGIUM: Az nem olyan egyszerű. Doktor Placébó törvényes ítélet alapján ül
börtönben.

VIBRÁTÓ: Óvadék ellenében sem lehet szabadon bocsátani?

KIRÁLY: Ez az! Tényleg!
Ha valaki egy bizonyos pénzösszeget elhelyez a királyi kincstárban...

BELKANTO: *(közbevág)* Ezer ... azaz egyezer tallér elég lenne?

Döbrent csend, maj suttogás:"Ezer tallér!"

Dr.PLÁGIUM: *(nyájasan)* Már hogyne, kedves Belkanto herceg! *(kapzsin)*
Kézpénzben fizet? Vagy átutalás?... az adók... ugye...

BELKANTO: Itt a csekkfüzetem.

Belkanto eleveszi, firkál rá, Plágium dörzsölgeti a kezét.

*Belkanto letépi a csekket, átnyújtja. Dr. Plágium mohón utána kap,
de a Király közbenyúl, kikapja a kezéből, összehajtja, elteszi.*

KIRÁLY: EGYELŐRE ez még a királyi kincstár tulajdona. *(megkeményíti a hangját)*
Dr. Placébóról vegyék le a rabláncokat és vezessék ide.

Alabárdos balra el.

BELKANTO: Király uram! Láthatnám csak egy pillanatra Szupertóniát?

KIRÁLY: Ha annyira ragaszkodsz hozzá... *(int a Segédeknek)* Jöjjön be Szupertónia.
Segéd 1.,2. jobboldali függönyös ajtón ki.

AFFEKT: *(kárörvendve)* Háhá! Lesz itt mindjáht nemulass!

EFFEKT: *(kárörvendve)* Sikoltozás, toporzékolás, hisztéria.

AFFEKT: Egy megsebzett anyatighist könnyebb megszelidíteni, mint Szupehtóniát.

BELKANTO: *(morfondírozik)* Talán, ha énekelnék neki...

VIBRÁTÓ: Ez az, Belkanto! Tudod, amit a vérmedvéknek.

KIRÁLY: *(gyanakodva, értetlenül)* Vérmedvéknek?!
Máshol is jártál már leánykérőben fiam?

VIBRÁTÓ: Jaj, dehogy király uram.
Az úton idefelé megtámadott bennünket három vérmedve, de Belkanto egy dallal úgy elkábbította őket, hogy a végén még pacsit is adtak.

SEGÉDEK: *(bejönnek)* Íme, Szupertónia királykisasszony.

Szupertónia kicsípve, villámló szemekkel néz körül. Mindenki meghajol feléje, ő biccent. Segédek a biztonság kedvéért közrefogják.

VIBRÁTÓ: *(súgva)* Na, Belkanto, azt hiszem, jól választottál.

Belkanto áhítattal tesz egy lépést Szupertónia felé, meghajol.

KIRÁLY: Üdvözöllek kislányom. Az urak itt...

SZUPERTÓNIA: Sejtem! Ezek is leánykérőbe jöttek.

Király zavartan széttárja a karját.

SZUPERTÓNIA: Pedig milliószor megmondtam már, hogy *(visítva)*
NEM AKAROK FÉRJHEZ MENNI!

KIRÁLY: Nade kislányom!

Belkanto továbbra is áhítattal csüng Szupertónián

VIBRÁTÓ: *(megböki)* Na! Kezdd már el!

BELKANTO: *(énekel)*

*Régen várom a pillanatot
drága szép Szupertóniám,
szívemhez szólt ez a kép, mit a sors a kezembe adott,
Kérve könyörgök, jöjj hozzám*

SZUPERTÓNIA: *Száradjon le a sors keze,*

*Ha e képet adta néked
A fele királyság kéne csak,
ezért a kezemet kéred.
Nem akarok férjhez menni!
Nem akarok férjhez menni!
A részeg kérők itt zabálnak,
sírba küldik ősz atyámat, ÓÓÓÓ!*

BELKANTO: *Nem kell nékem a pénz, a vagyon*

*Drága szép Szupertóniám,
Kenyéren, vízen is elélnék véled, ha úgy akarod,
Kérve könyörgök, nézz reám.*

SZUPERTÓNIA: *Jól betanultad a rossz szöveget,
 node hogy lennék én boldog.
 Mire végetér az esküvő,
 már mind egyformák vagytok.
 Nem akarok férjhez menni.
 Nem akarok férjhez menni.
 Minden este dáridó,
 Mert az asszony verve jó, ÓÓÓ!*

BELKANTO: *(opcionális 3. vszak)
 Ne ítélj igazságtalanul
 drága szép Szupertóniám,
 érzem, szíved igaz, elszáll haragod nyomtalanul,
 majd, ha megismersz egyszer tán.*

SZUPERTÓNIA: *Igazságtalan nem vagyok,
 De elfutott a méreg.
 Elegem volt a szép szavakból,
 bizonyítékot kérek.
 Nem akarok férjhez menni.
 Nem akarok férjhez menni.
 Főzőkanál, nagymosás,
 mosogatás a ráadás,
 fazék mellett áll a nő,
 mert csak a férje nagymenő, ÓÓ!*

Belkanto tanácstalanul, kétségbeesetten áll, Vibrátó a fejét vakarja.

Király Szupertóniához megy, nyugtatgatja, a trónszék mellé ülteti.

KIRÁLY: *Jól van, jól van. Nyugodj meg kislányom.
 Mindjárt felhozzák...khm...illetve jön Dr.Placébó.*

SZUPERTÓNIA: *Torkig vagyok már a sok kotyvalékkal, egérfarok levessel, amivel ezek itt
 etetnek. (orvosokra mutat)*

ALABÁRDOS: *(baloldali ajtónál megjelenik) Doktor Placébó!*

Doktor Placébó jön be méltóságteljesen, tiszteletet parancsolóan.

KIRÁLY: *(büntudattal vegyes kedélyességgel) Ó, kedves Placébó doktor.
 Üdvözöllek udvarunkban.*

Dr.PLACÉBÓ: *Köszönöm az eddigi szíves vendéglátást felségednek. Egészséges,
 kemény piccsen aludtam. A lumbágós deréknak különösen jót tesz...*

KIRÁLY: *Ugyan már, Placébó doktor. (odamegy, belakarol, magyaráz) Egy kis
 adminisztrációs tévedés volt az egész. (orvosokhoz) Ugye doktor urak?!*

Orvosok szemlesütve dühösen téblábolnak.

Dr.PLACÉBÓ: *És minek köszönhetem kiszabadulásomat?*

KIRÁLY: *Belkanto herceg ezer tallér óvadékot tett le érted.*

BELKANTO: *(meghajol)* Sosem felejttem el, amit a kishúgomért tett.

KIRÁLY: Igen, igen, éppen ez az kedves Placébó doktor. Szupertóniáról van szó...

Dr.PLACÉBÓ: Tudom. Már kifejtettem a véleményem a DOKTOR URAKNAK.

Első hallásra kissé szokatlan gyógymódot javaslok, elismerem.

Király, meg aki tud, leül, orvosok ellendrukkerek. Szupertónia durcás, de figyel. A dal hatására általános rettegés, kivéve Belkantót. Főleg Effekt és Affekt sunyít.

Dr.PLACÉBÓ: *(énekel)*

*Hasfájásra, fejfájásra megvan már a gyógyszer,
a priznic és a borogatás régi bevált módszer,
De Szupertónián nem segít, csak a Kék habostorta,
Veszélyes útra indul el, ki azt elébe hozza,
Jöhet egy sárkány, jöhet az ármány,
S vihog a dögkeselyű - HÚ!*

*Hókus-z-pókusz, gezemice nem használ e bajra,
Ráolvasás, tömjén füstje csupán a szemedet marja,
De Szupertónián nem segít, csak a Kék habostorta,
Veszélyes útra indul el, ki azt elébe hozza,
Szakadék balról, jobbról egy szikla,
S kacag a dögkeselyű - HÚ!*

*(kérőkhöz) Ne keljen útra, ki bort vedel és teste lelke béna,
Ha zsíros cupáktól meszesedett az artéria és véna,
Mert Szupertónián nem segít, csak a Kék habostorta,
Veszélyes útra indul el, ki azt elébe hozza.
Remeg a láb és remeg a kéz,
Homályos agyakban sunyít a vész,
Ki az, kit nem rémít ennyi erő,
Álljon most elő! ... Álljon most elő!*

KIRÁLY: *(megtörve)* Ki vállalna ennyi veszélyt szegény hisztis Szupertóniáért?

EFFEKT: *(zavartan mentegetőzik)* Kérem én...ööö..nagyon szívesen... máskor.
De most éppen sárkány...itiszem van...

AFFEKT: Én meg békés tehmeszetű vagyok, kéhem szépen.
Egy hangyát se tudnék összetipohni, hát még egy ahanyos kis
dögkeselyűt...

BELKANTO: *(elszántan)* Én vállalom. Szupertóniáért mindent!

SZUPERTONIA:*(egy röpke pillanatra elárulja magát)* Jaj, ne... *(de már meg is bánta)*

KIRÁLY: *(lelkessedve)* Köszönöm fiam! *(gyakorlatiasan)* Mikor indultok?

VIBRÁTÓ: Induluuuunk?

BELKANTO: Miért, te nem tartasz velem, Vibrátó?

VIBRÁTÓ: *(meggyőződés nélkül)* Dehogynem.
Nagyon szívesen...jóban és...ööö...rosszban ugye...

DR.PLACÉBÓ: *(utasít)* 13 napotok van rá. Pontos térképet adok az útról,
mely a nagy hegyeken túl furcsa és veszélyes országokon keresztül vezet
a KÉK ERDŐBE. Ott megtaláljátok a ...Kék habostortát.
Ne feledjétek! 13 nap! - *(normál hangon)* különben megromlik.

KIRÁLY: *(átöleli Vibrátót és Belkántót, tuszkolja őket a kijárat felé)* Gyertek fiaim,
készüljétek fel az útra. *(a többiekhez)*
Uraim! Mindenkit szívesen látok a búcsúebéden.

SZUPERTÓNIA: *(hirtelen)* Belkanto herceg! Kérlek, vigyázz magadra...*(zavarba jön)*
Szupertónia lányos zavarában szemlesütve kirohan a jobboldali ajtón.

Király, Vibrátó csodálkozik. Dr.Placébó sejtelmesen mosolyog.

BELKANTO: *(szinte elájul a boldogságtól)* Ó, Szupertónia!

Dr.PLÁGIUM: *(pofátlanul közbevág)* És az 500 tallér, amit gyémántporra ígért felséged?

KIRÁLY: Azt majd megbeszéljük tudós doktor urak... később,
ha itt lesz *(hatásszünet)*
a Kék habostorta.

Király, Belkanto, Placébó, Vibrátó balra el. Dr. Plágium a segédekkel kidohognak.

Dr.PLÁGIUM: Méghogy egy kék habostorta!

SEGÉD1.: Felháborító!

SEGÉD2.: Micsoda világ! *(kimennek)*

AFFEKT: Búcsúebéd lesz! Siessünk, jó Effekt!

EFFEKT: *(fel-alá dühöng, a combbal hadonászik Affekt orra előtt)*
Ó Lord Affekt! Csak a potya zabáláson jár az eszed, engem meg megüt a
guta.

AFFEKT: *(legyint)* Az nem baj, akkoh enyém lesz a kihálylány.

EFFEKT: Az infarktusz! Az lesz a tied!
Ez a Belkanto elhalássza az orrunk elől Szupertóniát!

AFFEKT: Jó, jó. De csak ha elhozza a tohtát.

EFFEKT: Éppen EZT kell megakadályoznunk! Hogy időben elhozza.

AFFEKT: *(értetlenül)* Aha...

EFFEKT: *(átfogja Affekt vállát, vezeti kefelé)* Gyere! Nézzük csak meg azt a
térképet...

Affekt, Effekt kimennek, zene indul. Szupertónia visszajön, dalra fakad.

SZUPERTÓNIA: *(énekel)*

*Annyi kérőmet kirúgtam már,
Annyi nyúlszívű naplopót,
Királyok, hercegek, grófok
nem érezték, nekem mi fáj,
Más lehet mégis Belkanto.*

*Nem rémíti a vész, a halál,
 Hangja bátor és andalító,
 Elment értem a veszélyes útra,
 s ha visszatalál,
 Meggyógyít engem Belkanto.
 Meggyógyít a bátor Belkanto.*

Szupertónia jobbra kiszédeleg, zene tovább a második képhez.

2.KÉP - A DÖHÉK ORSZÁGA

A színen baloldalt nyalóka-szaloncukor fa. Mögötte szinte az egész színpad szélességében fakerítés, mely 3-4 részből van csuklósra összezsanzórozva, hogy később a fa köré hajtva börtönként funkcionáljon.

Jobboldalt lóca, a háttarben hegyféleség.

A fán nagy tiltó tábla: "Nagy Döhe fája, hozzányúlni tilos!

Egy szaloncukor=egy hét börtön".

*Affekt, Effekt jobbról fáradtan bejönnek. Affektnél diplomatatáska.
 Leroskad a lócára, lábát dörzsölgeti.*

AFFEKT: Jaj öheg csontjaimnak! Miéht is hallgattam hád!

EFFEKT: *(oda se figyel, egy térképet nézeget)*
 Ha jól másoltam le dr. Placébó térképét, akkor ez itt a Döhék földje.

AFFEKT: ...és otthagytuk a finom ebédet!

EFFEKT: De így sokkal előbb indultunk, mint Belkantóék.

AFFEKT: Csak nem akahsz TÉNYLEG végig menni ezen a veszélyes úton?

EFFEKT: Dehogysis! Semmi kedvem sárkányokkal szórakozni.
 Az a lényeg, hogy a herceg meg az a pimasz Vibrátó ne érjenek vissza
 13 nap alatt. (töprengve) Például ásunk itt egy nagy gödröt...

AFFEKT: Ásni?! Az én finom kezeimmel?

EFFEKT: *(megáll a fa előtt)* No nézd csak! Ezen a fán szaloncukrok lógnak.

AFFEKT: *(odasántikál)* Ez máh valami! *(nyúlna a fára)*

EFFEKT: *(ráver a kezére)* Ne olyan hevesen! Van itt egy tábla. Aszongya hogy:
 "Nagy Döhe fája. Hozzányúlni TILOS! 1 szaloncukor 1 hét börtön."

AFFEKT: És a nyalóka?

EFFEKT: Az nincs ideírva.

AFFEKT: *(boldogan)* Akkoh azt szedhetek!

EFFEKT: *(eszébe jut valami, diadalmasan)* Háhá! TE nem! Majd szed róla más.

AFFEKT: Kicsoda?

EFFEKT: *(hozzáhajol, tagolva)* Bel-kan-to her-ce-gék.

AFFEKT: *(nem érti)* Ők ehetnek, én meg nem?

EFFEKT: *(türelmetlen)* Hallgass már ide! Nem vetted észre az ebédnél, hogy az a pimasz Vibrátó mindjárt nekiesett az édességnek? Ha meglátja ezt a táblát, biztosan teletömi magát.

AFFEKT: Dehogy tömi! A táblán az áll, hogy...

EFFEKT: Nem áll ott semmi! *(lekasztja a táblát)*

AFFEKT: *(végre leesik a tantusz)* Aha, éhitem máh.

EFFEKT: Na végre. Fogjuk a táblát, elbújunk itt a közelben, és ha Belkantóék szednek a fáról, rohanunk ehhez a Nagy Döhéhez...

AFFEKT:és jól feljelentjük őket. Hihhi.

EFFEKT: Ha csak egy szem szaloncukrot is esznek...

AFFEKT: Az is egy hét böhtön.

EFFEKT: És Szupertónia romlott tortát kap. *(balra megindulnak kifelé, közben számolnak)*
Két szaloncukor...

AFFEKT: Két hét böhtön.

EFFEKT: Három szaloncukor...

AFFEKT: Négy...izé... háhom hét böhtön.

Számolgatva balra el. Jobbról Belkanto, Vibrátó fáradtan be.

Vibrátó kezében papír, ceruza, írogat, közben énekel, vállán tarisznya.

VIBRÁTÓ: *(énekel)* Hosszú útról írom e balladát,

A kopár zordon hegységeken hogyan vágtunk át,

Sziklák nőttek a bokrok helyén

a tetűnek jobb a kopasz ember fején-

S a nyomunkban farkasüvöltés szállt.

BELKANTO: *(közbeszól)* Jaj, Vibrátó, nem is láttunk farkasokat!

VIBRÁTÓ: Jól van, na. Nem hallottál még költői szabadságról?

BELKANTO: Persze, persze, de inkább együnk valamit.

VIBRÁTÓ: *(énekel)*

Lássuk a főszakács mit csomagolt nekünk,

Attól tartok egész héten konzerveket eszünk,

(turkál a táskában, énekel tovább)

Sárgaborsó, szardínia, sólet, lecsó, vörös kaviár....

(abbahagyja az éneklést, prózában folytatja)

Te! Honnan szedtek ezek nagyszemű vörös kaviárt?!

Különben mindegy, úgyse rímelt. Egy kis édességet azért adhattak volna.

BELKANTO: *(álmodozva)* Velem mindig itt van az édes...

VIBRÁTÓ: *(felháborodva)* Micsodaaa? Dugdosod előlem? Hol van?

BELKANTO: Itt mélyen, a szívemben.

VIBRÁTÓ: *(lelohad)* Jaa. *(utánozza)* A szépséges Szupertónia.

BELKANTO: Azt mondta: "Belkanto herceg! Vigyázz magadra!"

VIBRÁTÓ: Mást se hallok két napja. *(hanyattfekszük, észreveszi a fán lógó szaloncukrokat)*

Te Belkanto. Selyemhernyó legyek, ha az ott a fán nem szaloncukor. *(felül)*

BELKANTO: Tényleg. Meg igazi békebeli kakasos nyalóka!

VIBRÁTÓ: *(felpattan, ujjal bökdösi, hogy nem robban-e, majd óvatosan levesz egyet, belekóstol)* Ez tényleg igazi!

Vibrátó kapdossa a cukrokat, Belkanto csóválja a fejét, feláll.

VIBRÁTÓ: Ezzel megtömöm a tarisznyámat.

HEURÉKA: *(balról beugrik)* Állj! Ez tilos! Ez Nagy Döhe fája.

Belkanto, Vibrátó frászt kapnak, elugranak.

VIBRÁTÓ: *(kikap a tarisznyából egy konzervet, dobásra emeli, ijedten fenyeget)* Tee! Nne ijesztgess, mert uuúgy hozzádvágom ezt a konzervet...*(ránéz a konzervre)* Ja nem, ez a kaviár. *(inkább egy bazi sólet konzervet kap elő)* Szóval ezt úgy hozzád vágom...

BELKANTO: *(közbevág)* Várj Vibrátó! Khm. Kedves...Nagy Döhe. Ha kárt okoztunk...

HEURÉKA: Nekem ugyan nem. Az én nevem Heuréka.

BELKANTO: Én Belkanto herceg vagyok, ez a barátom, Vibrátó.

HEURÉKA: Szóval Nagy Döhe a mi uralkodónk.
Ez pedig a Döhék földje, merhogy itt mindenki kövér.

VIBRÁTÓ: Valami járvány?

HEURÉKA: Dehogysis! Néhány évvel ezelőtt még mindenki normális méretű volt.
Aztán a hegy lábánál olajat kerestek, de helyette forró csokoládé tört föl.
Kiderült, hogy az egész hegy ... csokiból van.

VIBRÁTÓ: Még hallani is gyönyörűség! *(leborul, kaparja a földet)*

HEURÉKA: Na persze! De ettől ment tönkre minden.
Az ország gazdag lett, mindenki felköltözött a hegyre.
Ha éhesek, törnek egy darabot a sziklából vagy csak lehasalnak
és kinyalnak egy ebédre valót.
Senki sem dolgozik, csak híznak, gömbölyödnek.
Nekem meg *(sóhajt)* egyre több a munkám.

VIBRÁTÓ: És te minek hajtod magad?

HEURÉKA: Én vagyok a postás. Sok Döhe már a szomszédba sem tud átvánszorogni.
Inkább levelet írogatnak, csomagokat cipelek...

VIBRÁTÓ: *(gálánsan)* Viszont így szép karcsú maradtál.

BELKANTO: És ez a csodálatos fa?

HEURÉKA: A főkertész ültette. Nagy Döhe minden este kihozatja magát ide és
ünnepélyesen szemezget róla azzal a száz kilós döhe lányával, Brünhildával.

VIBRÁTÓ: *(bizalmasan)* Node te azért néha megdézsmálsz...

HEURÉKA: *(lesütött szemmel)* Sajnos, a nyalóka a gyengém.

Kövér katonák gömbölyödnek be balról, előre tartott puskával.

KATONA 1.: Állj! Senki ne mozduljon!

KATONA 2.: Most rajtakaptunk benneteket.

Katona 1. biztosít, Katona 2. kacsázva, szuszogva rájuk hajtja az így már börtönné vált kerítést, nagy lakatot tesz rá.

BELKANTO: Micsoda eljárás ez?

VIBRÁTÓ: Vendégszerető népség, mondhatom!

KATONA 1.: *(gúnyosan)* Milyen szép dagadt táska! *(felveszi, belenéz)* Tele szaloncukorral.

KATONA 2.: Iszonyatos!

KATONA 1.: Ezért legalább két hónap szigorított börtönt kaptok.

BELKANTO: *(összeomlik)* Két hónap börtön? Az lehetetlen! Szegény Szupertónia!

KATONA 2.: Ide nézz! Még a táblát is leszedték.

HEURÉKA: Tényleg, itt lógott a tiltó tábla.

VIBRÁTÓ: Itt ugyan nem lógott semmi.

KATONA 1.: Na, majd a főkapitány úr kiszedi belőletek, hova dugtátok!

KATONA 2.: Az ám! Válogatott kínzási módszerei vannak.

HEURÉKA: *(felbátorodva)* A főkapitány úr nem jön, az biztos.

KATONA 1.: Hogyhogy nem jön?!

HEURÉKA: *(gúnyosan, jólétesülten)* Mert gyengélkedik. Szúr a szíve, fel sem bír állni.

KATONA 2.: Na jó, de az ezredes! Ajjaj! *(sokat sejtetően)* Az aztán a kemény fickó.

HEURÉKA: Ő sem jön. Tegnap leszakadt alatta az ágy *(mutatja, milyen kövér)*, és eltörte a lábát.

KATONA 1.: *(már bizonytalanul)* Akkor majd az őrmester.

HEURÉKA: Hahaha! Az őrmester úr pocakja tegnap beszorult a spájzajtóba és végig kellett néznie, ahogy az egerek az orra előtt rágják szét a díszegyenruháját.

KATONA 1.: *(rémülettel)* Az aranyujtásosat?

HEURÉKA: Bizony azt. És mérgében megütötte a guta.

KATONA 2.: *(rezignáltan)* Mi még akkor egész jól tartjuk magunkat.

Amíg ezen morfondíroznak, sejtelmes zenei effekt, jobbról a hátuk mögött beoson a CSUKLYÁS. Barátcsuhában van, arca nem látszik. A "börtönhöz" megy, a csuha ujjából egy könyvet vesz elő. Beteszi a rácson, majd sietve jobbra el. A foglyok ijedten húzódnak a fa felé.

VIBRÁTÓ: Ha, hát ez meg ki?

KATONA 1.: *(puskája után kapdos)* Azonnal megállni!

KATONA 2.: Úgyis elkapunk! *(pár lépést tesznek utána, majd fújtatva leülnek)*

BELKANTO: *(észreveszi a könyvet, suttogva)* Nézzétek, egy könyv.

VIBRÁTÓ: *(felkapja)* Heuréka! Te ismered ezt a Csuklyást?

HEURÉKA: Életemben nem láttam.

(elveszi Vibrátótól a könyvet, az öröknek hátat fordítva titokban böngészi)

VIBRÁTÓ: *(a Csuklyás után néz)* Sötét egy alak, az biztos.

KATONA 1.: Valami vándor szerzetes lehetett...

KATONA 2.: Pedig már majdnem elkaptuk.

HEURÉKA: *(könyvet böngészi, a fejéhez kap)* Heuréka! Hogy te milyen okos kislány vagy!

(az örök felé pislogva suttog) Nem tudom, ki lehetett ez a Csuklyás, de ezzel a könyvvel megmenekülhetünk. Nézzétek csak!

Heuréka, Vibrátor, Belkanto összedugják a fejüket. Suttogva tárgyalnak.
Néha: "Ez az, hát persze!"

KATONA 1.: (gyanakodva) Mi a csudát pusmognak ezek?

KATONA 2.: (kivesz a tarisznyából egy szaloncukrot, áhítattal szagolgatja)
Ugyan hagyd már. Úgyse menekülhetnek Nagy Döhe haragja elől.

Szörnyű keréknyikorgás közeledik. Mindnyájan felkapják a fejüket.

KATONA 1.: Közeledik Nagy Döhe.

Katona 2. gyorsan visszadugja a cukrot, nagy nehezen felkászálódna. Balról TÁBORNOK iszonyú erőfeszítéssel betolja Nagy Döhét, aki egy kerek deszkán álló trónszékben ül. Mellette szuszog iszonyatos lánya Brünhilda.

Katona 1.,2. némileg vigyázzban roskadozva tisztelegnek. Heuréka a háta mögé dugja a könyvet.

NAGY DÖHE: (énekel)

*Itt van hát a három fadézmáló jómadár,
A két derék feljelentőre nagy rakás jutalom vár,
Szaloncukor- zabálóknak kínzás és börtön dukál.*

TÁBORNOK: Ó Nagy Döhe, a börtönőr is nagybeteg,
Van még pár katonám, de a gatyájuk már szétrepedt,
Visszeresen, lumbágósan tántorog a hadsereg.

NAGY DÖHE, TÁBORNOK: Jaj, mivé lett az ország, mivé lett e büszke nép,
Bárcsak megtalálnám e nyavalyakórság ellenszerét,

NAGY DÖHE: Nyikorog már a trónszék, de egészséges vagyok még.

HEURÉKA, VIBRÁTOR: Ó, Nagy Döhe, az infarktus majd utánad nyúl,
Az egész ország lassan a csokiba és a zsírjába fúl,
Mint a tizedes meg a többiek, a kapitány és az őrmester úr,
Az egész ország lassan a csokiba és a zsírjába fúl.

BRÜNHILDA időnként (a kottának megfelelően) a Döhe-blues-ba visítja : "Jaj, apuci fája!"

NAGY DÖHE: Hé, leányzó! Csak nem azt állítod, hogy egy kis elhízás, vagy az ilyen...ööö...
erősebb testalkat (hasát símogatja), mint az enyém,
ártalmas lenne az egészségre?!

HEURÉKA: Á, dehogy! Csak tönkreteszi (hadarva) a szívet, a májat, a vesét, stb.,stb.

KATONÁK: Jaj nekünk, mi lesz velünk! Ez szörnyű!

NAGY DÖHE: Csend! Ne keltsetek pánikot! Bizonyítékot kérek.

VIBRÁTOR: Tessék! Itt van Heuréka.

Égész nap lőt-fut a levelekkel, szép karcsú maradt és makkegészséges.

NAGY DÖHE: (morfondírozik) Van benne valami...(homlokára csap) Megvan!
(ünnepélyesen) Nagy Döhe ismét megmenti AZ Ő NÉPÉT.
Holnaptól mindenki legyen postás!!! Háhá, remek!

BELKANTO: *(a döbbsent csendben)* Node akkor nem lesznek katonák sem!

NAGY DÖHE: Khm. *(A Tábornokra förmed)* Tábornok! Hogy mondhat ilyen badarságot, hogy "Mindenkiből postás", megáll az eszem *(gondolkozik)* valami más kéne...

VIBRÁTÓ: Mi tudnánk segíteni, ha...ha szabadon elmehetünk.

NAGY DÖHE: Halljam! Aztán majd meglátjuk.

HEURÉKA: Itt ez a könyv az egészséges életmódról. *(átnyújtja)*

NAGY DÖHE: *(átveszi a könyvet, lapozgat benne, egyre jobban felderül a képe)* Hm, kitűnő.
Milyen gyönyörű jelszavak lesznek ebből. *(egy helyen megáll)*
Rendszeres torna???

HEURÉKA: Bizony. Azzal legalább annyit lehet fogyni, mint a postáskodással.
Ha akarod, mindjárt bebizonyítom.

NAGY DÖHE: Mutasd gyorsan!

HEURÉKA: Jó, jó, de kell valaki, aki utánam csinálja, aztán megnézzük, mennyit fogyott.

NAGY DÖHE: Tábornok!

TÁBORNOK: Igenis! *(katonákhoz)* Vigyázz, tornához igazodj!

Katonák kelletlenül középre állnak, a Tábornok centit vesz elő a zsebéből, megméri a derékbőségüket.

NAGY DÖHE: Ha egyetlen centit is fogynak, megbocsátok nektek.

Zene indul, katonák ugrabugrálnak. Heuréka elő-tornászik, Tábornok buzgón jegyzetel.

HEURÉKA: *(énekel)*

Egy-két-há- négy, egy-két-há ÉS!

Húzd a lábad magasabbra,

Nyomd le a buksid a pocakodra,

Lendül a kéz és pusztul a háj,

Így leszel majd Szupersztár.

Érzed, agyadban tisztul a vér,

A popsid máris a gatyádba fér,

Lendül a kéz és pusztul a háj,

Így leszel majd Szupersztár.

Törzsfordítás, hajlítás,

Hordóhasnak kell a futás,

Lendül a kéz és pusztul a háj,

Így leszel majd Szupersztár, Szupersztár.

Tábornok rohan a centivel, Katonák összeomlanak.

NAGY DÖHE: *(tapsikol)* Egész jól csináltátok, fiaim.

TÁBORNOK: *(Katona 1-et méri)* Három és fél centivel kevesebb!

NAGY DÖHE: Fantasztikus!

TÁBORNOK: *(Katona 2-őt méri)* Ez meg négy és fél centivel!

NAGY DÖHE: *(tárt karokkal indul a "börtön" felé)* Gyermekeim, boruljatok a keblemre. *(nekiütközik a rácsnak)* Katonák! Azonnal kiengedni őket! *(fel-alá mászkál, míg kiegyenesítik a kerítést)*
Tábornok! Vedd elő a jegyzetfüzetedet! Mik is voltak a régi jelszavak?

TÁBORNOK: *(szavalva olvassa)* "Arccal a csokihegy felé!"...
"Minden zsák csokoládé újabb csapás a..."

NAGY DÖHE: Nem, nem. Valami olyan kéne, hogy *(megáll)* "Jobb a torna, mint a tárna"...nem, ez se jó. Megvan! Holnaptól elindítjuk a FUT-A-DÖHE mozgalmat és *(diktál)* természetesen bevezetjük a nyalókajegyvet. Istenem! Nagy Döhe ISMÉT megmenti az ő népét!
(hirtelen a mellette álló Vibrátóhoz fordul) Te ki vagy fiam?

VIBRÁTÓ: Vibrátó vagyok, költő és műstoppoló.

NAGY DÖHE: Nem valami becsületes foglalkozás. *(Belkantóhoz)* És te?

BELKANTO: Belkanto herceg vagyok.

NAGY DÖHE: Ez mindjárt jobban hangzik. *(átöleli Belkanto vállát)* Nézd csak fiam. Az ország felvirágoztatásához szükség lesz néhány okos emberre. Maradj nálunk! Sőt, tudod mit? *(Belkanto vállára csap)*
Neked adom az én egyetlen Brünhilda leányom kezét. Na?

TÁBORNOK: Azt nekem ígérted!

BELKANTO: Köszönöm a kegyet, ó Nagy Döhe. Brünhilda valóban... gyönyörű, de nekünk nagyon sietős az utunk.

VIBRÁTÓ: *(büszkén)* Bizony! Megyünk a Kék habostortáért.

NAGY DÖHE: Hát az meg mi fán terem?

VIBRÁTÓ: A Kék habostorta nem fán terem. Az egy csodagyógyszer.

BELKANTO: Doktor Placébó írta fel a szépséges, a gyönyörűsége, a napra lehet nézni...

VIBRÁTÓ: *(közbevág)* Szóval Szupertónia királykisasszonynak.

BELKANTO: És én elhozom neki, mert csak Őt szeretem.

NAGY DÖHE: Hajjaj. Az más. Ha az én Brünhildám helyett valami ... Szupertóniába habarodtál bele...Hiába. A szerelem vak.

HEURÉKA: Belkanto! Hadd menjek veletek!

BELKANTO: Arról szó sem lehet! Ki tudja, mi vár még ránk.

NAGY DÖHE: Nem, leányom. A te jutalmad az lesz,
hogy minden reggel fél ötkor az egész hadsereget te fogod tornáztatni.

HEURÉKA: *(összeomlik, szipog)*

NAGY DÖHE: Ne, ne is próbáld megköszönni.

BELKANTO: Hát akkor mi el is búcsúznánk.

NAGY DÖHE: Járjatok Isten hírével. De legyetek óvatosak,
mert nem mindenhol ilyen vendégszeretőek, mint nálunk.

VIBRÁTÓ: Ne sírj, Heuréka. Visszafelé meglátogatunk.

Belkanto, Vibrátó balra el. Heuréka pityereg.

NAGY DÖHE: E két bátor katona bőséges jutalmat érdemel. Sajátkezűleg...
(*nem éri el a faágat*) szóval vehettek egy-egy darab szaloncukrot a fáról.

KATONÁK: Köszönjük a kegyet, Ó Nagy Döhe! (*odakacsáznak a fához*)
Affekt, Effekt ziláltan be, riadtan néznek körül.

NAGY DÖHE: Na nézd csak. A két becsületes feljelentő.

EFFEKT: Ó Nagy Döhe. Hová lettek a gonosz fadézsmaalók?

NAGY DÖHE: Fontos államérdekből szabadon elmehettek.

AFFEKT: Kikéhem magamnak!

NAGY DÖHE: De mivel a feljelentés jogos volt, a ti jutalmatok sem marad el.
Kedvenc Tábornokom és szépséges Brünhildám társaságában
államköltségen tornázhattok.

Tábornok, Affekt, Effekt berzenkednek.

NAGY DÖHE: Csak semmi hálálkodás. Heuréka kezdheted!

DÖHE-ROBIC zenéje indul.

HEURÉKA: (*Énekel*) Egy-két-há-négy.

*Tábornok, Brünhilda, Affekt és Effekt ügyetlenül ugrabugrálnak. A Katonák a szaloncukrot
majszolva röhögnek. Heuréka bosszúból jól meghajtja őket.*

3.KÉP - AZ ELFUSERÁLT ZSENIK

*Konzolidált családi ház egy szobáját látjuk. Baloldalt asztal. Papa, tini Jófiú
olvasgatnak. Az asztal mögött ajtó, mellette kandalló-féleség, fölötte
iszonyat festmény
A kandallón egy nagy antik tintatartó és egy ezüst gyertyatartó.*

Középen kétszárnyú ablak, alatta szék, mellette a bejárati ajtó.

*Jobboldalt lábain álló szintetizátor, a klaviatúra nem látszik, rajta rengeteg kottapapír.
Kopognak.*

PAPA: Tessék!

BELKANTO, VIBRÁTÓ: (*fáradtan beesnek*) Jó napot.

PAPA: Á, kerüljenek beljebb. Már vártuk magukat.

VIBRÁTÓ: Bennünket? Mi csak megszomjaztunk az úton.

PAPA: Minden vándor ide tér be, ez az első ház a falu szélén.

MAMA: (*boroskancsóval, poharakkal be*) Na végre, hogy ideértetek! Üljenek csak le.
Belkanto, Vibrátó leülnek. Vibrátó a tarisznyáját az ablak alatti székre teszi.

BELKANTO: Nincs itt valami tévedés, kérem?

HEURÉKA: (*balról be, helyre kis kötényben, egy tálcán pogácsát hoz*) Itt a friss pogácsa.

VIBRÁTÓ, BELKANTO: (*nem hisznek a szemüknek*) Heuréka!

VIBRÁTÓ: Hát te meg hogy kerülsz ide?

HEURÉKA: Gyorsan átvágtam a hegyen. Ti meg biztos szép komótosan megkerültétek.

MAMA: Egyenek csak nyugodtan.

Vibrátó, Belkanto ettől kezdve esznek.

MAMA: A kislány már mindent elmesélt. (*Jófiúhoz*) Te is egyél fiam.

JÓFIÚ: (*nyafogósan*) Igen, mama.

PAPA: Maga ugye Belkanto herceg, a barátja pedig....(*elfelejtette*)

VIBRÁTÓ: (*kissé megsértve*) Vibrátó vagyok, költő és műstoppoló.

MAMA: Műstoppoló?!

VIBRÁTÓ: Tetszik tudni, műfordítónak készültem, de ... azt pocsékul fizetik.

PAPA: Aha. És hallhatnánk valamit a szerzeményei közül?

VIBRÁTÓ: Azonnal. (*előránt egy lapot*) Ha már annyira kérik, véletlenül éppen nálam van
a vándorútunkról írt Hősi Balladám legújabb változata.

PAPA, MAMA, JÓFIÚ: Halljuk, halljuk!

VIBRÁTÓ: (*énekel*) *Hősi útról írom e balladát,
A kopár zordon hegységeken hogyan vágtunk át,
A szaloncukrot úgy kívántam, Nagy Döhe fáját megdézsmáltam,
A börtön mélyén szörnyű kínzás várt.*

BELKANTO: (*próza*) Vibrátó! Már megint ezek a "költői túlzások"!

VIBRÁTÓ: Ez az én balladám, ne szólj bele. (*énekel tovább*)
Merészen áttörtünk a Döhék sorfalán,

HEURÉKA: (*énekel*) *Na persze, de végülis én ugráltam, ti néztétek csupán,
Utálok reggel ötkor kelni,
Egy regiment pocakot tornáztatni,
Meglógtam e két vitéz után.*

VIBRÁTÓ: (*próza*) Héhéhé ! Mondtam már, hogy ez az én balladám!
Légy szíves ne visítozz bele. Khm, khm. Most jön a lényeg. (*dalol*)
Doktor Placébó tud egy Kék habostortát,

BELKANTO: (*énekel*) *Ami meggyógyítja a gyönyörűséges Szupertóniát
Ajkára rebbent a búcsúszó: Vigyázz magadra Belkanto
Ez enyhíti szívem nyomorát.*

VIBRÁTÓ: (*dühöng*) Hát így nem ér. Mindenki belepiszkol a versembe.

BELKANTO: Hagyd már abba, úgylis sietnünk kell. (*feláll*)

PAPA: Azért egy jó erős kávét elfogadnak a hosszú út előtt...

BELKANTO: Bizony az jól esne. Aztán tényleg indulunk.

MAMA: Fiam, gyorsan! Tegyé fel kávét!

JÓFIÚ: (*nyafogva*) Igen, mama.

MAMA: (*vendégekhez*) Mi pedig menjünk át a szalonba.

Mindenki feláll, balra kimennek.

*Pillanatnyi szünet után halk kopogás a bejárati ajtón, majd óvatosan nyitja valaki.
Affekt és Effekt lopakodnak be. Körülszimatolnak, suttogva beszélgetnek.*

EFFEKT: Idenézz! Vibrátó tarisznyája! (*ajtónál hallgatózik*) Psszt. Itt vannak benn.

AFFEKT: Úgy settenkedsz, mint a tolvajok.

EFFEKT: *(megmerevedik)* Tolvajok? *(Affekthez megy, homlokon csókolja)*
Zseni vagy Affekt barátom! *(körülnéz, megakad a szeme a gyertyatartón)*
Megvan! Ez az! *(felkapja és bedugja Vibrátor tarisznyájába)*

AFFEKT: De hiszen ez hablás!

EFFEKT: Persze, hogy rablás. De NEM ÉN KÖVETTEM EL.

AFFEKT: Dehogynem! Saját szememmel láttam!

EFFEKT: *(magyaráz)* Mi most nyo-mo-zók leszünk.

AFFEKT: De én ghóf vagyok!

EFFEKT: Figyelj már ide. A háziaknak bemeséljük, hogy Belkantóék veszélyes betörők.
Itt a bizonyíték a tarisznyában, az ezüst gyertyatartó.
Mi meg megyünk a rendőrségre és JÓL feljelentjük őket.

AFFEKT: *(legyint)* Á, a Döhéknél sem sikehült.

EFFEKT: Ebből nem másznak ki olyan könnyen. Letartóztatás, kivizsgálás és közben...

AFFEKT: *(észbekap, vihog)* ...meghomlik a Kék habostorta. Hihih.

MAMA: *(balról be, megtorpan)* Hé! Maguk meg kicsodák?

EFFEKT: *(magabiztosan meghajol)* Magánnyomozók vagyunk.

MAMA: *(kiszól az ajtón)* Papa, gyere egy kicsit.

PAPA: *(balról be)* Jó napot. Tessék, miről van szó?

EFFEKT: Veszélyes rablókat keresünk, akik az ilyen faluszéli,
magányos házakat fosztogatják.

AFFEKT: Nem jáhtak itt idegenek véletlenül?

PAPA: Vannak vendégeink most is...

MAMA: De ezek nagyon rendesnek látszanak.

EFFEKT: Ajajaj! Ez a specialitásuk.
A háziak bizalmába férkőznek, kikémelelik a lakást, aztán *(mutatja)*
capcarap!

PAPA: *(suttogóra fogja)* És miről lehet felimerni őket?

EFFEKT: Titkos jelbeszédet használnak. Ha valami értékes dolgot meglátnak,
azt mondják például, hogy...zöld ló...Kék habostorta...

AFFEKT: Vagy doktoh Placébó...

MAMA: Jaj, istenem! Mondtak ilyesmit, ugye papa? ... és az mit jelent?!

EFFEKT: Jelenthet például... egy ezüst gyertyatartót vagy mást.

MAMA: *(összecsapja a kezét)* Jaj nekem, az ezüst gyertyatartó!

PAPA: Az előbb még itt volt.

EFFEKT: *(Vibrátor tarisznyájához sétál)* Ez kié?

PAPA: Az egyik vendég tette oda.

AFFEKT: *(jólértesülten)* A Vibhátó.

PAPA: Tényleg, így hívják.

- EFFEKT: Nem lennék meglepődve, ha megtalálnánk benne a keresett tárgyat.
(*kinyitja, kilátszik a gyertyatartó*)
- MAMA: Jaj, papa! Rablókat fogadtunk a házukba!
- EFFEKT: Csak semmi pánik. (*az asztalról pogácsát vesz el, rágcsálja, rondán csámcsog*)
Maguk valamilyen trükkkel itt tartják őket, amíg mi rendőrért megyünk.
- AFFEKT: Nekünk nincs letahtóztatási jogunk, kéhem szépen.
- MAMA: (*félve*) Egyikük azért itt maradhatna!
- EFFEKT: Akkor gyanút fognak és meglépnek. (*csámcsog*)
De nem kell félni, erőszakot sosem alkalmaznak.
- PAPA: (*morfondírozik*) Most még kávéznak, aztán...(*boldogan*) koncertet adunk nekik.
- MAMA: (*repdes*) Jaj, de jó Papa! Végre lesz IGAZI közönségünk!
- PAPA: Menjenek csak nyugodtan. A mi gyönyörű muzsikánk órákra leköti őket. (*balra el*)
- EFFEKT: Maguk tudják! De a bűnjelre nagyon vigyázzanak!
*Affekt, Effekt elmennek. Mama három széket tesz az asztal mellé, közben skáláztat.
Papa, Jófiú, Belkantóék, Heuréka kávéval a kezükben bejönnek.
A háziak túlzott kedvességgel foglalkoznak velük.*
- PAPA: (*szívélyesen*) Foglaljanak helyet. (*a székre nyomja őket*)
- BELKANTO: (*zavartan*) Elnézést, de tényleg indulnunk kéne már.
- PAPA: Na persze! De nem sérthetnek meg bennünket.
- MAMA: Egy kis meglepetés következik.
- PAPA: (*ünnepélyesen*) Tudják, mi olyan művészcsalád-féle vagyunk.
(*nyakába piros apacs-kendőt köt*)
- MAMA: (*gyöngyös pártát tesz fel*) A Papát majdnem felvették a ZenAkadémiára ...
- PAPA: De majd én megmutatom nekik!
Legújabb operettem címe: (*áhitattal*) "Hol a fruska, Matuska"
- JÓFIÚ: (*nyafogósan*) Ezzel majd a papa jól berobban a zenei életbe.
- MAMA: A szerelmi kettőst fogjuk elénekelni kedves vendégeinknek.
- MAMA,PAPA: (*énekelnek*)
*Az orgona is párosával nyílik,
Hites férj a házikosztól hízik,
A gatyásölyv is megtalálja fészékét, hogyha hű a párja,
Nincs jobb, mint a boldogság!!!
Te-é-des*
- PAPA: *Csicsi-csucusi-csacska picinyke lány
Csiki-csuki-csókra szomjas a szám,*
- MAMA: *Te hinci-huncut apacslegény
Légy aze- légy aze- nyém!*
- MAMA,PAPA: (tánc)

Te-é-des

Csicsi-csucsí-csacska picinyke lány

Csiki-csuki-csókra szomjas a szám,

Te hinci-huncut apacslegény

Légy aze- légy aze-

légy aze- légy aze- légy aze- légy aze- nyém!

(Dal alatt a vendégek feszenegnek, nem tudnak mit kezdeni magukkal.)

VIBRÁTÓ: *(felpattan)* Köszönjük a muzsikát, de nekünk mennünk kell.

Papa, Mama mögégük áll, enyhe erőszakkal visszanyomják őket.

PAPA: Ejnye, de sietős! Mégcsak most jön a kisfiunk!

MAMA: Matematikusnak készül, de a muzsikus vénája! Hiába, apja fia!

JÓFIÚ egy kis szintetizátort vesz elő a zsebéből, szakadt mellényt húz fel.

JÓFIÚ: *(nyafogva)* Saját szerzeményem címe:

(üvöltve) RECCEN A FICE! (megnyom egy gombot, énekel)

Azt mondták az oviban,

jobb lesz majd a suliban

bum, bum, bum, bum,

Azt mondták a suliban,

Jobb volt nekem az oviban,

bum, bum, bum, bum.

Erre az a válaszom, hogy bum, bum!

MAMA: *Recefice*

JÓFIÚ: *Bum, bum*

PAPA: *Dödöle*

JÓFIÚ: *Egyre jobban tanulok,*

Jutalomkönyvet is kapok.

bum, bum, bum, bum.

Papa, mama kérdeztek,

Mi leszek, ha nagy leszek,

bum, bum, bum, bum.

Erre az a válaszom, hogy bum, bum!

MAMA: *Recefice*

JÓFIÚ: *Bum, bum*

PAPA: *Dödöle*

JÓFIÚ: *Nem értem az egészet,*

mindent esz az enyézet,

bum, bum, bum, bum,

A jövőm oly egyenes,

miért is vagyok ideges,

bum, bum, bum, bum.

Erre az a válaszom, hogy bum, bum!

MAMA: *Recefice*

JÓFIÚ: *Bum, bum*

PAPA: *Dödöle.*

Vendégek szenvednek, összeomlanak. Vibrátó őrvjög.

VIBRÁTÓ: *Fülembe forró ólmot öntsetek! Nem bírom tovább ezt a szörnyűséget! Azt nem mondta Dr.Placébó, hogy ilyen iszonyatos szenvedéseket kell kiállnom!*

MAMA: *Micsodaaa? A költő úrnak nem tetszik a muzsikánk?*

Mama int Jófiúnak és Papának, a vendégek mögé settenkednek és a székhez kötözik őket.

PAPA: *(kötözés közben áriázik az "Egy kis cigaretta" dallamára) Egy Kéék habostoorta, valódi finom, oly édes, oly hűvös az ajkaimon.*

MAMA: *(sértődött keménységgel) Így ni. Ha a vendég udvariatlan (meghúz egy kötelet) EZ a válasz.*

PAPA: *És most szépen végighallgatják az egész műsort.*

JÓFIÚ: *(nyafogva) Mert aki nem szereti az igazi kultúrát, abba majd jól beletömjük.*

PAPA: *Most következik a vidék leghíresebb nótafája - vagyis ÉN. Saját szerzeményű népdalom címe: "Bedugult a tiszta forrás". (nótázik)*

*Nem úgy van már ahogyan vót,
Sápadozik a telihold - mahónap.
Gémeskúton nem nő moha,
Nitrátos a hattyúk tava - mahónap,*

*Szennyes a víz, szennyes a part,
Mert mindenki telket akart,
Döglük a hal, pusztul a mén,
Barna kislány szállóra mén - mahónap.
Sejde leégett a bíró lova,
Sejde ez már nem is csoda - manapság.*

Nóta alatt Vibrátó szinte elájul, Heuréka, Belkanto forgatják a szemüket. Mama a könnyeit törölgeti a meghatottságtól. Az utolsó sornál iszonyú dübörgés, visítás hallik.

DRAKULINA HANGJA: *Elég, elég! Nem bírom! Végzek veletek! Íííííííííí!*

PAPA, MAMA, JÓFIÚ: *(pánikban) Jaj, megint jön, itt a Sárkány! Meneküljünk! Nyomás a vészkijárat! (balra elmenekülnek)*

Vibrátó, Belkanto, Heuréka kétségbeesetten próbálják kiszabadítani magukat, a székekkel vonszolódnak, nem sikerül semmi. Rettegve néznek az ablak felé, amely hirtelen felcsapódik.

DRAKULINA, a hétfülű sárkány (feje) berobban a szobába.

FÜGGÖNY

II.FELVONÁS**1. KÉP**

Szín ugyanaz, mint az előző képben. Dübörgés, "Végetek van! Ííííííííí!" visítások.

Függöny felmegy, Drakulina feje az ablakban. Heuréka, Belkantó, Vibrátó hiába próbálnak szabadulni a kötelekből.

DRAKULINA: Most leszámolok veletek. *(berúgja az ajtót)* Végre elkaptalak benneteket! Évek óta hallgatnom kell ezt az iszonyatos zenebonát.

VIBRÁTÓ: *(rettegve)* Nnnnem mmmi voltunk.

DRAKULINA: Nem-e?! Ííííííííí! Szétcincállak, földbe tiporlak benneteket!

BELKANTO: De tényleg nem mi !

DRAKULINA: Végzek veletek! Ííííííííí ! Eljött az én időm.

De előbb eljátszom nektek ÉN a SAJÁT szerzeményemet, aztán Ííííííííí !

Drakulina a szintetizátorhoz megy, rákezd a D-moll toccata és fúgára. Belkantóék meglepődnek, összenéznek, fölocsudnak.

VIBRÁTÓ: Állj, ez csalás! Nem is te írtad!

DRAKULINA: *(vizsgáztatva)* Hát akkor ki?

BELKANTO: Bach. Johann Sebastian Bach.

DRAKULINA: *(töpreng)* Érdekes. Zeneértő emberek és ilyen iszonyatos kornyikálást csapnak minden nap. Jaj, miért is vert meg a sors hét füllel, szuperérzékeny hallással?

VIBRÁTÓ: Node kedves hétfülű...

DRAKULINA: *(biccent)* Drakulina vagyok, a hétfülű sárkány.

BELKANTO: Szóval kedves Drakulina, hidd már el, tényleg nem mi csináltuk ezt a nagy zenebonát.

VIBRÁTÓ: Sőt. A háziak még le is kötöztek bennünket. És végig kellett hallgatni ezeket a szörnyű nótákat.

DRAKULINA: *(fenyegetően)* Nekem nem beszélsz lukat a hasamba. *(szipog)* szegény férjemet is elüldöztétek. Itthagytok bennünket a kis Drakulinával. Azt mesélik, egész Skóciáig futott és elbújt egy csendes tó mélyén.

HEURÉKA: Csak nem Nessie a férjed? A Loch-Ness-i...sárkány?

DRAKULINA: Nessie?! Nem átalítottak női nevet adni szegénynek! Pedig micsoda férfi volt!

BELKANTO: Kedves Drakulina!
Most bebizonyítjuk neked, hogy MI nem vagyunk ilyen elfuserált zsenik...

HEURÉKA: Tényleg. Valami szépet énekelnék neked.

DRAKULINA: Na, arra aztán kíváncsi lennék.

VIBRÁTÓ: Én például tudok egy dalt a füstölt csülökről lila párolt káposztával...

DRAKULINA: Ííííííííí ! Nem kel!! Csak nyers húst eszem.

HEURÉKA: Majd akkor én énekelek a fogyókúráról.

DRAKULINA: Ííííííííí ! Nem kell! Elég karcsú vagyok!

BELKANTO: *(búgva)* Esetleg egy szép szerelmes dal?

DRAKULINA: *(elmereng, sóhajt)* Szerelmes dal! *(fenyegetően)* De jó legyen a vége, mert különben széttéplek benneteket székestül és rátok gyújtom a házat, aztán Ííííííííí !..... Aztán majd meglátjuk.

BELKANTO: *Jó lesz a vége, megígérem. (énekel)*

Élt egy hétfülű karcsú leány,

Hej, te tó, hideg északi tó,

Nem nőtt fű, fa, virág pici méteres lába nyomán,

Lágy, puha hangja andalító.

Élt egy szép deli sárkánylegény,

EGYÜTT: *Hej, te tó, hideg északi tó,*

BELKANTO: *Csendes tájon a vízbe merült, hova nem jut a fény,*

Skócia földje csábító.

Eljön még az a boldog idő,

EGYÜTT: *Hej, te tó, hideg északi tó,*

BELKANTO: *Egy-két évtized múlva a hűséges Férj hazajő,*

Jó, ha a dalnak vége jó,

Minden jó, ha a dalnak vége jó.

Drakulina a dal közben egyre jobban meghatódik.

Végén a könnyeit törölgeti, majd elkezd feloldozni őket.

DRAKULINA: *(sóhajtozik)* Érzem, visszajön nemsokára.

BELKANTO: *(szintén elérzékenyül)* "Vigyázz magadra", ...
ezzel búcsúzott tőlem a szép Szupertónia.

DRAKULINA: Gyönyörű volt ez a dal. *(Belkantóhoz)*

Tied a fél barlangom , a kis Drakulina keze és mind a hét füle.

VIBRÁTÓ: *(besegít)* A herceg nagyon állhatatos. Már más foglalta el a szívét.

HEURÉKA: Bizony, a szépséges Szupertónia királykisasszonyt akarja feleségül venni...

VIBRÁTÓ: Majd ha elvisszük neki a Kék habostortát.

DRAKULINA: Istenem, de szép dolog is a szerelem...

VIBRÁTÓ: *(malíciával)* Gyönyörű! *(sorolja az ujján)* Átvergődtünk a Nagy Sziklás Hegységen. *(kettő)* A Döhék fogságába estünk. *(három)* Itt egy székre kötözték bennünket és iszonyatos zenét kellett végighallgatnunk. *(négy)* Aztán jött egy szörnyű sárkány *(észbekap)* ööö...bocsánat.

DRAKULINA: Ez a gyönyörű dal mentette meg az életeteket. *(Belkantóhoz)*

Kottázd le nekem, kérlek, nehogy elfelejtsem.

BELKANTO: Szívesen. *(a szintetizátorhoz megy, elkezd kottázni)*

DRAKULINA: Hadd adjak valamit emlékül én is. *(letör egy legyezőnyi pikkelyt a farkából, Heurékának adja)* Ezt a csodálatos pikkelyt.

HEURÉKA: Tudom már. Ha bajba kerülünk, háromszor megforgatjuk a fejünk fölött *(forgatja)* és Drakulina ott terem.

DRAKULINA: *(rezignáltan)* Terem a nyavalya.

VIBRÁTÓ: Vagy meg kell köpködni háromszor, és valami varázsigét mondani:

"Szébb a páva, mint a liba, ments meg minket Drakulina",
vagy valami ilyesmit. Aztán Drakulina ott terem és segít.

DRAKULINA: *(mint fent)* Terem a nyavalya.

HEURÉKA: Hát akkor mire jó?

DRAKULINA: *(visszaveszi)* Ha tűz a nap, vagy forró az éjszaka, itt megfogod a végén,
és így csinálsz *(legyezgeti magát)*. Na?! Mit szóltok?

VIBRÁTÓ: *(minden lelkesedés nélkül)* Óriási.

HEURÉKA: *(udvariaskodva visszaveszi a pikkelyt)* N..nnagyon köszönjük.

VIBRÁTÓ: Te meg csipkedd magad, Belkanto, aztán tűnés. *(odamegy az szintéhez, nézegeti a kottákat, szörnyülködik)* Hogy itt mik vannak! Aszongya hogy: "Trójaiak nagyoperett" *(éneкли)* "Valóban, görögök ülnek a falóban..."

DRAKULINA: Jaj, ne! Két hétig ezt kellett hallgatnom.

VIBRÁTÓ: Szörnyű! És ez: *(éneкли)* "Így jár, aki mosogat, keze-lába hasogat". Brrrr.

DRAKULINA: *(leroskad)* Jaj, segítsetek rajtam! Ezek az elfuserált zsenik holnaptól megint kezdik, aztán mire leérek a barlangból, mindig elpucolnak. Évek óta panaszkodok a polgármesternél, de a fülük botját se mozdítják.

VIBRÁTÓ: *(hirtelen ötlettel felkapja a tarisznyáját)*
Várj Drakulina. Van nálam szaloncukor.

DRAKULINA: *(nyűgösen)* Nem szeretem az édességet.

VIBRÁTÓ: Nem is kell megenni. Szépen bedugdossuk a füleidbe és nem fogsz hallani.
Vibrátó, Heuréka próbálják Drakulina füleibe gyömöszölni a szaloncukrot.

DRAKULINA: Jaj, ne! Csiklandós vagyok, hagyjátok abba!

*Amíg ezeket mondja, a CSUKLYÁS jelenik meg az ablaknál az ő kísérteties zenéjével..
Sejtelmeskedik, benyúl, kiveszi a gyertyatartót a tarisznyából.
Egy könyvet tesz az ablakpárkányra, majd eltűnik.*

DRAKULINA: Psszt. Lépteket hallottam az ablak felől.

VIBRÁTÓ: *(az ablakhoz megy)* Jé, hát ez a Csuklyás!

HEURÉKA: *(ő is odamegy, jobbra kinéznek)* Ott megy a domboldalon.

BELKANTO: *(befejezi a kottázást, az ablakhoz megy)*

DRAKULINA: *(gyanakodva)* Ki az a Csuklyás? Ugye... nem fog énekelni?

HEURÉKA: Ne félj, még a szavát se hallottuk.

BELKANTO: *(észreveszi a könyvet)*
Már megint egy könyv: "A zaj káros hatása az idegrendszerre"...

VIBRÁTÓ: Alcíme is van: "Hogyan védekezzünk a zajártalom ellen.
Lakásszigetelési eljárások."

BELKANTO: *(boldogan)* Drakulina! A Csuklyás könyve megment az elfuserált zseniktől!

HEURÉKA: *(kikiabál)* Hé, Csuklyás, gyere vissza!
(balra néz, észreveszi a Zseniket, suttogva) Jön vissza a zseni-család!

VIBRÁTÓ: A Csuklyás?

HEURÉKA: Nem! A "zseni" háziak.

DRAKULINA: *(vicsorog)* Széttépem őket, ÍÍÍÍÍÍÍÍÍÍ !

BELKANTO: Nyugodj meg, bízd csak ránk! Bújj el az ajtó mögött. *(Vibrátóékhoz)*
Mi meg csináljunk úgy, mintha misem történt volna.

Visszaülnek a székekre, mintha oda lennének kötözve. Drakulina a bejárati ajtó mögé bújjik.

PAPA: *(beles az ablakon)* Tiszta a levegő. *(hátra)* Jöhettek!

Óvatosan belopakodnak, Drakulinát nem veszik észre.

MAMA: *(bűbáj)* Kedves vendégeink!
Remélem nem ijedtek meg ettől a mitugrász sárkánytól.

PAPA: Ki érti ezt a Drakulinát? Hét füle van, és mégsem szereti a zenét!

MAMA: *(a fogai közt)* Azért már jöhetne az a rendőr.

JÓFIÚ: *(nyafog)* Papaaa! Folytassuk az előadást!

PAPA: Először is, ÉN befejezem a nótámat.

*Papa belekezdene, de Drakulina rettentő visítással becsapja az ajtót, így láthatóvá válik.
Háziak rémüldöznek, menekülnének, de Belkantóék elállják a másik ajtót,
így ők az ablak alá szorulnak.*

VIBRÁTÓ: Nyugi, nyugi. Kéretik nem sápítózni.

BELKANTO: Figyeljenek rám. Két megoldás van.
Az egyik az, hogy Drakulina széttépi a családot.

CSALÁD jajgat.

BELKANTO: Aztán lángot fúj és felgyújtja a házat.

CSALÁD jajveszékel.

BELKANTO: A másik megoldás ez a könyv. Ha szépen végigolvassák, rájönnek, hogyan tették tönkre szegény Drakulina idegeit és családi életét.

PAPA: *(felháborodva)* A mi gyönyörű muzsikánkkal?!

DRAKULINA: Íííííííííí!

ZSENIK: *(megrettenve)* Elolvassuk, persze, elolvassuk.

BELKANTO: Holnap az egész család kivonul a barlanghoz, és kívül-belül szigetelik zaj ellen.

DRAKULINA: Ha ezt ünnepélyesen megígérik, én sem fogom többet kergetni a famíliát.

ZSENIK: Megígérjük!

PAPA: *(szívére tett kézzel)* Legyek... pedagógus..., ha nem tartom meg a szavam.

HEURÉKA: És melleleg örüljenek, ha nem teszünk feljelentést, merthogy ugye lekötözték bennünket.

ZSENIK: *(felháborodva)* Micsodaaa?

MAMA: Méghogy maguk akarnak bennünket feljelenteni?
És a lopott holmi a tarisznyában?

VIBRÁTÓ: *(meghökken)* Amit a fáról loptam? Akkor eszem meg, amikor akarom.

PAPA: Megeszi?!

MAMA: A gyertyatartót?!

JÓFIÚ: Jaj, Mama, ez totál megbuggyant.

Ajtón erélyes kopogtatás, Rendőr be, család megkönnyebbül.

MAMA: Na végre!

RENDŐR: Jó napot kívánok. Jó napot Drakulina. Ki a feljelentő?

MINDENKI: ÉN!

HEURÉKA: Ezek lekötözték bennünket a székre.

VIBRÁTÓ: Turkáltak a tarisznyámban!

MAMA: Ezek meg megloptak bennünket.

Belkantóék megdöbbennek.

RENDŐR: Megálljunk. Csak sorjában. A bejelentés szerint rablás történt. Hol a bizonyíték?

PAPA: *(diadalittasan felmutatja a tarisznyát)* Tessék. Ide rejtették.

VIBRÁTÓ: Ne macerálja a táskámat.

RENDŐR: *(Vibrátóhoz)* Nem ugrálunk! *(Papához)* Na, mutassa.

PAPA: *(Rendőr orra alá dugja, kinyitja)* Tessék.

RENDŐR: *(beledugja a fejat)* Miii? Gúnyt űzünk a hatóságból?
(felmutat egy marék szaloncukrot)

MAMA: *(Papával belenéznek)* És az ezüst gyertyatartónk, amit elloptak?

BELKANTO: Kikérem magamnak!

RENDŐR: Ezüst gyertyatartó? Milyen érdekes. Itt találtam egyet az ajtó előtt.
(előhúzza a kabátja alól)

PAPA: De hiszen ez a mienk!

JÓFIÚ: Biztos kicsempészték, amíg nem voltunk itt.

DRAKULINA: Nyavalyát!

RENDŐR: Ne szóljon közbe, Drakulina. Itt én képviselem a törvényt.

DRAKULINA: Na bumm. Én meg lángot tudok fújni. Íííííí!

RENDŐR: (ijedtségét leplezve) Jól van, na. Beszéljen.

DRAKULINA: Én, Drakulina, a törvény előtt tanusítom,
hogy lekötözve találtam őket, és azóta nem hagyták el a szobát.

MAMA: Dehát a két nyomozó is látta, hogy a gyertyatartó a tarisznyában van.

RENDŐR: Miféle nyomozók?

PAPA: Hát akik elmentek feljelentést tenni.

RENDŐR: Nyomozóóók? Csak két egyszerű vándor.

HEURÉKA: Érdekes. A Döhéknél is két vándor jelentett fel benneteket.

MAMA: Fura alakok voltak, az biztos. Az egyik olyan randán csámcsogott...

VIBRÁTÓ: (beugrik neki) Csámcsogott?

PAPA: A másik meg raccsolt, hogy "kéhem szépen".

VIBRÁTÓ: Affekt grófja!!!

BELKANTO: És... Effekt grófja!!!

VIBRÁTÓ: (dühöng) Kerüljenek csak a kezem közé !

RENDŐR: Ismertetnék velem is a tényállást?

BELKANTO: Csupán annyi történt. hogy mindnyájunkat becsaptak.

VIBRÁTÓ: Két "kedves" ismerősünk, úgy látszik mindent elkövet,
hogy ne érzünk idejében a Kék Erdőbe.

RENDŐR: Nekem akkor már csak ezt a két jómadarat kéne elcsípni.

BELKANTO: Nem ártana. Jó sok időt veszítettünk már miattuk.

VIBRÁTÓ: (felveszi a tarisznyáját) Viszlát, Drakulina. (háziakhoz) Maguk meg inkább a
pogácsát tömjék erőszakkal a vendégbe, ne a kultúrát. Na, viszlát.

HEURÉKA: Azért köszönjük a vendéglátást!

DRAKULINA: Járjatok szerencsével!

Mindenki elköszön, Belkantóék elmennek.

MAMA: (Rendőrhöz) Egy kávét azért elfogad, ugye? (nyújtja)

RENDŐR: Nagyon köszönöm. (leül, kevergeti)

DRAKULINA: Nekem lenne egy kérésem a kedves szomszédokhoz.

MAMA: (túlzott szívéllyességgel) Csak tessék, Drakulina.

DRAKULINA: Az a szimpatikus fiatalember tanított nekem egy dalt. (leül a szinti mögé)
Szeretném, ha kibékülésünk örömére együtt elénekelnénk.

Affekt, Effekt rohan a szobába, egymás szavába vágnak.

EFFEKT: Micsoda dolog ez kedves biztos úr?

AFFEKT: Kikéhem magamnak!

EFFEKT: Véletlenül itt leselkedtünk...ööö..vagyis...sétáltunk a ház mögött.

AFFEKT: És láttuk a gonosz ablókat szabadon elmenni.

RENDŐR: Nyugalom, kedves "nyomozó urak". Félrevezetjük a hatóságot??! Igen?

EFFEKT: *(rájön, hogy megbuktak)* áá, csak vicceltünk....ööö...

AFFEKT: Áhtatlan kis théfa volt csupán...

RENDŐR: Viccelődünk, viccelődünk? Na, jó. Mivel tényleges bűncselekmény nem történt, ezért az "ártatlan tréfaért" megelégszem fejenként 500 tallér büntetéssel.

EFFEKT: 500 tallér?!

AFFEKT: Szó sem lehet hóla.

EFFEKT, AFFEKT: Nem fizetünk!

DRAKULINA: *(felmagaslik a szintetizátor mögül)* Dehogynem fizettek! Ííííííííí!

AFFEKT, EFFEKT: *(most veszik észre Drakulinát)* Jaj! Sárkány! *(hanyatt-homlok kirohannak)*

RENDŐR: *(sípólva utánuk rohan)* Héé! A büntetés! Megállni!!!

DRAKULINA: Na végre, egy kis csend. *(visszaül)* Akkor kezdhetjük?

ZSENIK: Hát persze, kedves Drakulina.

Körülállják az orgonát, éneklük Belkanto dalát. Jófiú néha gonoszul bele- "receficézik".

2.KÉP - NAGY KÁMPICS VÁROSA

Mikor felmegy a függöny, a város főterét látjuk. Szürke, nyomasztó minden ház. Jobbra "FOGADÓ A BÚS SZALMONELLÁHOZ". Ajtaja előtt faasztal, fapaddal, asztalon boroskancsó, fakupák.

Balra hátul Nagy Kámpics háza. Fölötte félköríves felirat: "SZOMORÚ SZOMBATRA SZOMORÚ VASÁRNAP". Előtte alabárdos fapofával.

A téren egy póznán vagy falon szürke, tölcséres bolsevik-népnemzeti Audio- hangszóró.

Heuréka és Vibrátó az asztalnál beszélgetnek. Körülöttük búval bélelt kámpicsok savanykodnak.

VIBRÁTÓ: Igyál bort, Heuréka. Tej nincs, a víz meg büdös. Ide érzem a szagát. Ez legalább felvidít egy kicsit... Na mi van? Leharaptad a nyelvedet?

HEURÉKA: *(hirtelen kitátja a száját, kidugja a nyelvét)* BEEEEEEEE!
A te drágalátos Belkanto herceged már eléggé felvidített. *(idézi)*
"Mit keres itt ez a Heuréka? Nem egy gyöngé nőnek való az ilyen veszélyes út!" Méghogy én! Gyenge nő! *(dühében megemeli az asztalt, és odacsapja)*

VIBRÁTÓ: Ha, ha!

HEURÉKA: Mintha ő találta volna fel a habostortát. A főztömet bezzeg behabzsolja.

VIBRÁTÓ: Arany kezed van, Heuréka.

HEURÉKA: *(kezeit nézegeti)*

VIBRÁTÓ: *(elkapja Heuréka kezét)* Te Heuréka! Nem mondanád nekem, hogy...ööö...szóval, hogy..."Vibrátó, vigyázz magadra!"

HEURÉKA: (*meghökken*) Mi a fenének mondjam?!

VIBRÁTÓ: Hát...csak úgy jól esne.

HEURÉKA: (*megszelídülve*) Éppen mondhatom. (*hirtelen haraggal*) Te Vibrátó! Vigyázz magadra, mert rádborítom az asztalt. (*ártatlanul*) Most jó?

VIBRÁTÓ: (*összeomlik*) Nem egészen így gondoltam.

Belkanto balról be.

VIBRÁTÓ: (*zavartan kedélyes*) Hogy tetszik a város, Belkanto?

BELKANTO: (*leül melléjük*) Á, olyan, mint egy lelombozott temető, elsőosztályú kriptákkal. Még a macskák is mind feketék.

VIBRÁTÓ: Ez a főtér se valami vidám. "Fogadó a bús Szalmonellához".
"Szomorú szombatra szomorú vasárnap".
Már csak az a bunkó Affekt meg az Effekt hiányzik.

BELKANTO: Remélem, ide már nem merészkednek utánunk!

VIBRÁTÓ: Még csak az kéne! Így is már 5 nap eltelt a 13-ból.

BELKANTO: Te is csak itt lógatod az orrodát, Heuréka.

HEURÉKA: (*sértődötten*) Persze! Főleg, ha lépten-nyomon sértegetik az embert...

BELKANTO: (*békülékenyen*) Jól van, na. Felejtsük el.

VIBRÁTÓ: Ez a beszéd! Béküljétek ki gyorsan! Várjatok csak! Mindjárt felvidítalak benneteket. Itt a hősi balladám legújabb változata. (*papírt ad Belkantónak és Heurékának*) Énekeljétek velem a refrént, mindjárt vidámabbak lesztek!

Nóta közben a kámpicsok rémülten pislognak, elhúzódnak.

VIBRÁTÓ: (énekel)

*Hősi útról írom e balladát,
hogyan gázoltunk a Döhéken és száz sárkányon át,
a zsenik magukat nagyon élvezték,
nemzeti kultúrájukat a fülünkbe tömték,
az új hullámtól a hajunk égnek állt.*

BELKANTO, VIBRÁTÓ,

HEURÉKA: *A zsenik magukat nagyon élvezték,
Kultúrájukat a fülünkbe tömték,
az új hullámtól a hajunk égnek állt.*

VIBRÁTÓ: *Végül hős csapatunk e zsibbadt helyre ért.
Nyavalyakórság gubbaszt rajta s nem tudjuk, miért,
szürke a főtér, fekete a macska,
a szarka farka se tarka-barka,
búval bélelt a város és a nép.*

EGYÜTT: *Szürke a főtér és fekete a macska,
a szarka farka se tarka-barka,
búval bélelt a város és a nép.*

VIBRÁTÓ: *(dühöng)* Hát így nem lehet énekelni. Ennyi savanyú pofa! Na, mindjárt felrázom őket. *(felkapja az étlapot, pózba vágja magát, mint egy rikkancs)* "Meeegjelent a Dögvész legújabb száma! Végkiárusítás a Siralom áruházban! Most fesse feketére menyasszonyi fátylát! Friss rémhírekkel a Dögvész!"

Heuréka, Belkanto egyre jobban nevetnek. Észre sem veszik, hogy kinyílik Nagy Kámpics házának ajtaja. Nagy Kámpics savanyú pofával hozzájuk lép.

NAGY KÁMPICS: *(rezignáltan)* Kérem, mi ez a vihorászás, mondhatnám röhögés?

BELKANTO: Csak a barátom viccelődött.

NAGY KÁMPICS: Pechetek van. Én vagyok Nagy Kámpics. A Kökámeg.

VIBRÁTÓ: Ki halt meg?

NAGY KÁMPICS: *(tagoltan)* Kö-Ká-Meg. Körzeti Kámpics Megbízott. Én bírságolok. Aki viccelődik 500 tallért fizet. Aki nevet rajta, 200-at.

HEURÉKA: Nade kedves Nagy Kámpics! Egy kis nevetésért ennyi pénzt?

NAGY KÁMPICS: Nagyon sajnálom. *(nagyon sajnálja)* Ez a törvény.

HEURÉKA: *(udvarol)* Kedves Nagy Kámpics! Olyan rendes embernek látszol! Hogy hozhattál ilyen buta törvényt?

NAGY KÁMPICS: *(sóhajt)* A törvényeket már rég nem én hozom. Néhány éve még én voltam itt a polgármester. Aztán jött Sanda Kán a szörnyű szürke seregével és egy nap alatt lerohanta ezt a kis várost. Azóta a Nagy Sanda Birodalom tartománya vagyunk.

BELKANTO: Ő tiltotta be a nevetést?

NAGY KÁMPICS: Bizony. *(közelebb megy, lehalkítja a hangját)* Tudjátok, Sanda Kán félelmetes ember. Fél szemét szörnyű fekete kendő takarja. De a legnagyobb baj, hogy borzasztó hiú.

VIBRÁTÓ: Csak nem zeneszerző?

NAGY KÁMPICS: Lehet. Tőle minden kitelik. A nevetést azért tiltotta be, mert azt hiszi, hogy őt gúnyolják. Engem is csak azért nevezett ki Kökámeg-nek, mert olyan szomorú pofám van. Szóval azt ajánlom, fizessetek gyorsan, mert börtön lesz a vége. *(suttogva)* A kémei mindenütt ott vannak.

BELKANTO: Köszönjük a tanácsot, Nagy Kámpics. Rögtön kitöltök egy csekket. *(Kitölti Távolból dobpergés. Jobbról két katona jön be szürke egyenruhában, tisztelegnek.)*

KATONA 1.: Üdvözöllek Nagy Kámpics. örömhírt hoztunk nektek. Sanda Kán személyesen látogat el hozzátok!

A hangszóróból felharsan a Sanda Kán induló refrénje. Nagy Kámpics megrettenve téblábol, porolgatja a ruháját a fogadásra. A refrének alatt katonák masíroznak ki-be. Nagy Kámpics retteg, Belkantóék sem tudnak elosonni Sanda Kán katonái miatt.

HANGSZÓRÓ + katonál-kámpicsok éneklék a refrént:

Sanda Kán, Sanda Kán, hős vezérünk,

Lázadó, áruló, ki ellenáll.

*Sanda Kán mondja meg, mennyit érünk,
övé az élet, és halál.*

NAGY KÁMPICS: *Talán elrontottam valamit,
vagy megsértettem valakit,
vagy mondtam valami félreérthetőt,
Csak nem álmodtam vadakat
és elröhögtem magamat,
Jaj, mivel bánthattam meg őt?*

HANGSZÓRÓ: *Sanda Kán, Sanda Kán, hős vezérünk,
lázdó, áruló, ki ellenáll.
Sanda Kán mondja meg, mennyit érünk,
Övé az élet és halál.*

NAGY KÁMPICS: *Talán beárult a lakatos,
hogy a kutyám füle maszatos,
ez tán csak nem büntethető,
vagy azért látok rémeket,
mert rettegem a kémeket,
Jaj, mivel bánthattam meg őt?*

HANGSZÓRÓ: *Sanda Kán, Sanda Kán, hős vezérünk
lázdó, áruló, ki ellenáll,
Sanda Kán mondja meg, mennyit érünk,
övé az élet, és halál.*

NAGY KÁMPICS: *Már nincs kezemben hatalom,
csak a kutyám hasát vakarom,
nincs semmi rámkenhető,
nem lázítom magamat,
hogy kiverjék a fogamat,
Jaj, mivel bánthattam meg őt?*

HANGSZÓRÓ: *Sanda kán, Sanda kán...*

A dal végén Sanda Kán beviharzik, szürke egyenruha, körszakáll, fél szemén kötés.

NAGY KÁMPICS: *Üdvözöllek Sanda Kán. Minek köszönhetem a megtiszteltetést?*

SANDA KÁN: *(vésztjósloán, kezét dörzsölgetve) Akasztunk, nyakazunk, felnégyelgük.
Kémeim veszélyes lázítót fogtak el. Remélem, nincs ellene kifogásod,
hogy itt csapjuk le a fejét a Főtéren?*

NAGY KÁMPICS: *(rezignáltan) Tessék, tessék csak nyugodtan.*

SANDA KÁN: *(észreveszi Belkantóékat) Mi ez a csoportosulás?*

NAGY KÁMPICS: Idetévedt idegenek. Nevetgéltek egy kicsit, de már kifizették a büntetést.

SANDA KÁN: Áhá!. És min nevettek?

NAGY KÁMPICS: *(menti őket)* Áááá...csak semmiségeken.

SANDA KÁN: Na, akkor takarodjatok innen.

Ebben a pillanatban a fogadó ajtajában sunyítva, hajbókolva megjelenik Affekt és Effekt.

EFFEKT: Ó dicső Sanda Kán! Nem voltak azok olyan semmiségek!

AFFEKT: Szóhol szóha hallottunk mindent.

VIBRÁTÓ: Én ezeket agyoncsapom!

HEURÉKA: Ez már tényleg szemétség!

SANDA KÁN: Pofa be! *(Effektékhez)* Gyertek csak barátaim. Mit hallottatok ti?

EFFEKT: *(közelebb hajbókol, Belkantóékat gondosan kerülve)* Nevettek a feliratokon!

AFFEKT: Meg az utcaneveken!

EFFEKT: Gúnyolták a nevetési tilalmat!

SANDA KÁN: *(fenyegetően)* Nagy Kámpics! Te ezt egy kis bírsággal akartad elintézni? *(széttépi a csekket)* Vigyázz, mert könnyen lehullhat a te fejed is! *(parancsot ad)* Öt hónap szigorított börtön mindegyiknek.

Belkantóék összeomlanak, tanácstalanok. Sanda Kán le-föl dühöng.

SANDA KÁN: És hogy legyen min gondolkodnotok a börtönben, végignézitek a kivégzést. Ez a két hú alattvaló pedig jutalmat kap. *(Effektékre mutat, azok hajlonganak)*

KATONA: *(jobbról be)* Meghoztuk az elítéltet, Sanda Kán.

SANDA KÁN: Vigyétek a kínzókamrába. Hátha kiszedünk még belőle valamit.

Két katona bevonszolja a CSUKLYÁS-t, belökdösik Nagy Kámpics házába. Belkantóék teljesen összeroppannak.

VIBRÁTÓ: *(döbbenten)* A Csuklyás!

BELKANTO: Végünk van.

SANDA KÁN: Mit motyogtok ti ottan? Csak nem ismeritek ezt a csuklyás alakot? *Sanda kán katonái visszajönnek.*

VIBRÁTÓ: Úgy futólag...Egy-két könyvet adott nekünk.

SANDA KÁN: *(diadalittasan)* Háhá! Ártatlan kis könyvecskéket! Akkor itt az egész bűnbanda. Nagy Kámpics! Nézd csak, milyen lázító könyvet találtunk ennél a Csuklyásnál! "Ezer apró vicc avagy ki nevet a végén?" *(felüti)* Aszongya hogy "miért jó a lónak?" *(hatásszünet)* "Mert két füle van és mégsem szatyor."

Egyik Katona elkuncogja magát. Sanda Kán megpördül.

SANDA KÁN: Ki volt az?! *(rámutat)* A kivégzés után jelentkezel 50 korbácsütésre.

BELKANTO: *(hősiesen előrelép)* Dicső Sanda Kán. Elmondunk őszintén mindent.

SANDA KÁN: Na végre, hogy megjött az eszetek. *(méltóságteljesen leül a közben behozott "tábori" trónszékre)*

BELKANTO: *(nagy levegőt vesz, hősiesen, pátosszal)* Szóval. Patológia királyának lánya, *(belelendül)* a szépséges, a gyönyörűséges, a napra...

VIBRÁTÓ: Khm, khm.

BELKANTO: Tehát. Szupertónia királykisasszony nagyon beteg. *(sóhajt)*

HEURÉKA: *(gyorsan mondja)* Dr. Placébó egy csodálatos gyógyszert rendelt neki. Mi azért indultunk el.

SANDA KÁN: *(unja)* Roppant érdekes. És mi az a csodagyógyszer?

BELKANTO: A Kék habostorta!

Katonák közt kitör a röhej. Sanda kán kapkodja a fejét. Felugrik.

SANDA KÁN: Az egész osztagnak 3 heti áristom kenyéren és vízen.

(Belkantóékhöz közelít, fenyegető, fojtott hangon) Ez már kész LÁZÍTÁS !!!

Kék habostorta! És röhög az egész hadsereg! *(vissza a trón elé)*

Ezennel a rögtönítelő bíróság - vagyis ÉN- ezt a hármat is lenyakasztatom.

(katonához) Hozzátok a hóhért, meg azt a csuklyás főkolompot!

Affekt, Effekt megszepennek, ezt azért nem akarták.

EFFEKT: *(hízelegve)* Ó dicső Sanda Kán! Nem olyan lázítók ők.

AFFEKT: Úgy egyébként egész hendes embehek.

SANDA KÁN: Csend! Itt fogtok mellettem ülni az egész kivégzés alatt. *(kéjesen Vibrátóhoz)* Ezzel kezdjük itt ni, ezzel a pimasz képűvel.

Effekték összeomlanak bűnük súlya alatt. Katonák, hóhér be, kötélén vonszolják a Csuklyást, aki végig a háttérben marad.

VIBRÁTÓ: *(kissé magabiztosabban)* Köszönöm a megtiszteltetést, de lenne egy utolsó kívánságom. Szeretnék egy dicsőítő dalt énekelni a nagy Sanda Kánról.

SANDA KÁN: *(nem tudja mire vélni)* Nocsak. Én szeretem a költészetet.

Egy dal meg tudja lágyítani a lelkemet.

Ha tetszik, lehet, hogy NEKED megkegyelmezek. Halljuk.

VIBRÁTÓ: *(énekel)*

*Sanda Kán és hős katonái vívtak ezernyi hősi csatát,
Talpnyalók és zokogó árvák csókolgatták lába nyomát,
Mert Sanda Kán a szép,
Sanda Kán a jó,
Fújhat a szél és eshet a hó,
Éljen a félszemű hódító.*

*Sanda Kánnak gyerekkorában rettentő nagy ereje volt,
De inába szállt a bátorsága, ha egeret látott, elpucolt
De Sanda Kán a hős,
Sanda Kán a jó,
Fújhat a szél és eshet a hó,
Éljen a félszemű hódító.*

*Sanda Kánra az iskolában de sokszor adtak tiszta gatyát,
Ha ellopták a fél uzsonnáját, zokogva hívta Sanda papát,*

MINDENKI: *Mert Sanda Kán a szép,
Sanda Kán a jó,
Fújhat a szél és eshet a hó,
Éljen a félszemű hódító.*

VIBRÁTÓ: *Bárdolatlan hóhér testvér végezd dolgod pontosan,
Fejvesztetten ne sújts mellé, mint akinek csak fél szeme van,
Mert Sanda Kán a szép,
Sanda Kán a jó,
Fújhat a szél és eshet a hó,
Éljen a félszemű hódító.*

VIBRÁTÓ: *Sanda Kán a fél szemével kancsalul festett jövőbe lát,
De széjjelpukkan sanda álma, ha rajta röhögnek a hős katonák,*

MINDENKI: *Mert Sanda Kán a szép, Sanda Kán a jó,
Fújhat a szél és eshet a hó,
Vesszen a félszemű hódító.*

A dal második versszakától nyílt kuncogás. Sanda Kán eleinte próbál rendet csinálni, de Vibrátó leinti, később a katonák nyomják vissza, körbetáncolják.

Közben a Csuklyás észrevétlenül meglép.

Affekték elhúzódnak Sanda Kántól, alkalmazkodva az új helyzethez, ők is megpróbálnak énekelni a többiekkel.

SANDA KÁN: *(Ietépi a kötést a szeméről, ami ép)* Tessék! Rajtam ne röhögjön senki.

NAGY KÁMPICS: *(döbbenten)* Dehát...neked jó mind a két szemed? Minek kellett a kötés?

SANDA KÁN: Minek, minek! *(nyuszi lesz)* Így sokkal félelmetesebb.
Meg ugye...*(magyarázkodik)* sok nagy hadvezér volt félszemű!

VIBRÁTÓ: *(ünnepélyesen)* Véged van, Sanda Kán.
Nincs annak igazi hatalma, aki nem viseli el, hogy néha nevetnek rajta.

NAGY KÁMPICS: *(parancsol)* Vessétek börtönbe Sanda Kánt, aztán majd meglátjuk.
Katonák közrefogják Sanda Kánt.

NAGY KÁMPICS: *(Vibrátóhoz)* Rég nevettem ilyen jót, köszönöm fiam. Kérj tőlem bármit.

VIBRÁTÓ: Csak azt szeretném, ha e két tisztas úriembert *(Effektékre mutat)*
biztonságos helyre zárnátok, amíg visszajövünk értük.

NAGY KÁMPICS: Örömmel. *(katonákhoz)* Vigyétek ezeket is.

Katonák Sanda Kánt, Effektéket kivezetik.

HEURÉKA: De hol a Csuklyás?

BELKANTO: Megint eltűnt.

NAGY KÁMPICS: *(félrevonja Vibrátót)* Kedves fiam, maradj itt. Segíthetnél az uralkodásban.

VIBRÁTÓ: *(renyhe malíciával)* Nem értek én hozzá. Különben is a fele birodalmat, meg a királylány kezét *(gúnyosan)* Belkanto hercegnek szokták felajánlani.

NAGY KÁMPICS: Egy igazi herceg? Sajnos nekem nincs gyermekem, de itt van Sanda Kán lánya, Sándá Marija.

BELKANTO: Köszönöm a kegyet, Nagy Kámpics, de az én szívem már másé.

NAGY KÁMPICS: Üsse kő! De most már gyertek, pihenjete meg nálam!

BELKANTO: A meghívást elfogadjuk, de holnap korán indulunk.

HEURÉKA: Minél előbb a Kék erdőbe kell érnünk.

NAGY KÁMPICS: Az még jó kétnapi járőföldre van innen. És mi a csudának mentek oda?
Nincs ott semmi érdekes...

VIBRÁTÓ: De bizony, hogy van. A KÉK HABOSTORTA!

3.KÉP - A KÉK ERDŐBEN

Erdei kunyhó konyhája. Jobboldalt ajtó, középen ablak, baloldalt tűzhelyféle, mellette kis ajtó. Középen asztal, mögötte kamraszekrény-féleség. A szekrény tetején könyvek és egy nagyon randa pöttyös kalapdoboz.

Sötét van, cirpelés (tücsök), bagolyhuhogás.

Az ajtó lassan, nyikorogva nyílik. Heuréka lopakodik be óvatosan, meggyújtja a kezében levő gyertyát. Körbejár kutatva, kinyit egy-két fiókot. Az ajtó sejtelmesen reccsenve ismét nyílik, egy kéz jelenik meg. Heuréka megrémül, elfújja a gyertyát, az asztalra teszi és a szekrény mögé húzódik. A derengő fényben Vibrátó lopakodik be. Óvatosan elkezd kutatni ő is. Heuréka mögéje oson.

HEURÉKA: *(kántálva)* Vibrátóóó!

VIBRÁTÓ: *(megijed)* Jaj, Heuréka! A frászt hozod az emberre! *(kapdossa a levegőt)*

HEURÉKA: Mit keresel te itt éjnek évadján?

VIBRÁTÓ: Mit, mit? Gondolom, ugyanazt, amit te. Éhes vagyok.

HEURÉKA: Én is. Bezzeg Belkanto alszik, mint a bunda. Nekem meg nem megy ki a fejemből az a régi nóta a falunkból, hogy: *(énekel)*

*Szilvásgombóc, barátfüle,
palacsinta., meggyespite,
tejbegrízt és halászlevet
főzök majd, ha férjhez megyek.*

VIBRÁTÓ: *Nyúlpástétom libamájjal,
töltött tojás, főtt sonkával
illatos a füstölt csülök,
úgy érzem, hogy megnősülök.*

HEURÉKA: Ez jó nóta volt.

VIBRÁTÓ: *(zavartan)* Inkább keressünk valami harapnivalót.

HEURÉKA: Ez a nagy szekrény gyanús nekem. *(kinyitja)*

VIBRÁTÓ: Hova tetted a gyertyát? *(nem találja)*

HEURÉKA: Háá, ugye mondtam. Kolbász meg kenyér.

VIBRÁTÓ: *(odamegy, habzsolnak)* Mmmm. Isteni, fokhagymás házikolbász.

HEURÉKA: Te Vibrátó! Mi lesz, ha betoppan a kunyhó gazdája?

VIBRÁTÓ: *(teli szájjal)* Ugyan már! Itt a Kék Erdő közepén ez csak valami erdészlak lehet.

HEURÉKA: Persze! Ha jön az erdész, majd azt mondjuk, hogy este sötétben értünk ide, az ajtó meg nyitva volt.

VIBRÁTÓ: Aztán, ha észreveszi, hogy kurtább lett a kolbásza, *(kuncog)* legfeljebb a fenekedbe lő egy sópsuskával.

HEURÉKA: Hahaha. De jó vicc volt. Elment tőle az étvágyam. *(talál valamit, nyalakodik)*

VIBRÁTÓ: Attól nem félek...Mit eszel Heuréka?

HEURÉKA: *(teli szájjal)* Semmit.

VIBRÁTÓ: Teee! Ha találtál valamit, és letagadod...*(odanyúl, megkóstolja)*
Mi ez? Baracklekvár? Mmmm. Hát ez isteni!

HEURÉKA: Ne kapálózz már! Marad még neked is.

VIBRÁTÓ: Heuréka! Ez nem lekvár.

HEURÉKA: Nem mindegy? Akkor valami tejszínhab...*(hirtelen rémulten megmerevedik)*

VIBRÁTÓ: *(akadozva)* Tej-szín-haaab? *(hirtelen)* Hol a gyertya?

HEURÉKA: *(reszkető hangon)* Oooott, azt hiszem, az asztalra tettem.

Meggyújtják a gyertyát, nézik a kezüket, csupa Kék tejszínhab.

HEURÉKA: *(tárgyilagosan)* Tejszínhab.

VIBRÁTÓ: *(halálraváltan)* KÉK...tejszínhab.

Odaugranak a szekrényhez, majd temetési menetként hozzák a gyertyával a Kék habostorta maradványait. Az asztalra teszik, leroskadnak, meredten nézik.

VIBRÁTÓ: A Kék habostorta.

HEURÉKA: Az. Illetve csak volt.

VIBRÁTÓ: *(fenyegetően)* Teee! Megzabáltad a Kék habostortát!

HEURÉKA: Én? Te is jócskán csipegettél belőle!

VIBRÁTÓ: De te kezdted el!

Pillanatig farkasszemet néznek egymással, rájönnek, hogy nincs értelme civódni, visszaroskadnak. Innentől síri, temetői hangulat.

VIBRÁTÓ: Végünk van. Ezért vándoroltunk ennyit!

HEURÉKA: A Döhék börtöne...az elfuserált zsenik, meg Drakulina...

VIBRÁTÓ: ...Nagy Kámpics, meg Sanda Kán...Szegény Belkanto!

HEURÉKA: És szegény Szupertónia! (sóhajt). Én vagyok a hibás.

VIBRÁTÓ: Ugyan már Heuréka. A felét én ettem meg.

HEURÉKA: És most mi lesz?

VIBRÁTÓ: *(feláll)* Megyek, felébresztem Belkantót, és...és bevallunk mindent.

HEURÉKA: Elég, ha reggel mondjuk meg neki.

VIBRÁTÓ: Igaz! Addig talán még álmodhat valami szépet...a Kék habostortáról.

HEURÉKA: Hát...ezt még a titokzatos Csuklyás sem tudná összeragasztani.

Effekt, az ablakban imbolygó fény, a Csuklyás kísérteties árnya jelenik meg.

HEURÉKA: *(elfújja a gyertyát)*

VIBRÁTÓ: Falra festetted az ördögöt, Heuréka.

Vibrátó, Heuréka egy sötét sarok felé hátrálnak. Baloldali kis ajtó nyikorogva kinyílik, Csuklyás méccsessel a kezében lassan bejön. Rávilágít a torta romjaira, majd felemeli a méccsét, megvilágítja a sarkot, ahol Heuréka és Vibrátó lapul.

VIBRÁTÓ: (reszketve) Nnnem mi voltunk, illetve...

HEURÉKA: ...csak megkóstoltuk...

Csuklyás a szekrény felé fordul, a tetején levő sok könyv közül kikeres egyet és leteszi az asztalra. Majd ahogy jött, kimegy, Csuklyás-zene vége..

Vibrátóak előmerészkednek, meggyújtják a gyertyát.

VIBRÁTÓ: (rezignáltan) Úgy látszik, szegény Szupertóniát könyvvel fogjuk megetetni.

HEURÉKA: (felveszi a könyvet) Vibrátó! (jelentőségteljesen) Ez egy szakácskönyv. (olvassa) Sütemények és (hatásszünet) Torták készítése.

VIBRÁTÓ: (kezd rádöbbenni) Csak nem azt mondd, hogy...

HEURÉKA: De bizony! (lapozza)

VIBRÁTÓ: Az istenért Heuréka! Egy MÁSIK TORTÁT akarsz sütni?

HEURÉKA: Tessék, itt van. Habostorták. (kutat a szekrényben) Tojás, liszt, cukor...van itt minden.

VIBRÁTÓ: De ez a torta Kék... volt.

HEURÉKA: Ide figyelj, te nagyokos. A fagyit meg a marcipánt is színezik valamivel. (megint turkál) Na, nézzük csak. Aha. Tessék. (kivesz egy dobozt, olvassa) "Hatóságilag engedélyezett cukrászati színezőanyag. Az egészségre nem ártalmas." Sárga. Ez nem jó. Lila, zöld... (diadalmasan felemel egy Kék dobozt) Kék! Megvan!

VIBRÁTÓ: Állj, állj! Mondjuk megcsinálod ezt a tortát. O.K. De ha mégsem segít Szupertónián? Placébó doktor mindjárt rájön, hogy mindenkit becsaptunk.

HEURÉKA: Akkor még mindig ráérünk töredelmesen bevallani mindent.

VIBRÁTÓ: (fejét vakarja) Hááát...

HEURÉKA : (elege van) Gyere, segíts már! Kész kell lennünk, mire Belkanto felébred.

VIBRÁTÓ: És miben visszük el a tortát?

HEURÉKA: Itt ez a doboz a szekrény tetején. (leemeli)

VIBRÁTÓ: Nem valami ízléses...

HEURÉKA: Jó lesz az. De erre most már vigyázzunk, mint a szeménk fényére! Itt egy kötény. (odadobja) Te vered fel a tojásfehérjét.

VIBRÁTÓ: (megadja magát, kelletlenül beöltözik) Jól van Heuréka, de tudod, hogy most nagy disznóságot csinálunk!

HEURÉKA: (sürgölődik) Persze, hogy tudom.

Zene indul. Heuréka habverő üstöt nyom Vibrátó kezébe. Halkan, suttogva, félve énekelnek.

VIBRÁTÓ: (énekel) Csábító az ötlet, de végülis egy gáztett, lehet, hogy nem sikerül, akkor minden kiderül.

HEURÉKA: Károgni, sápitozni nincs most idő,

*tudom jól, hogy félrelépünk,
a lebukás nem kifejezetten szívderítő,
de talán van egy utolsó reményünk.*

VIBRÁTÓ: *Ha a torta mégse működik, és Szupertónia hisztizik...*

HEURÉKA: *Ne rágd annyit magadat, verd inkább a habodat.*

EGYÜTT: *Károgni, sápítózni nincs most idő,
tudom jól, hogy félrelépünk,
a lebukás nem kifejezetten szívderítő,
de talán van egy utolsó reményünk.*

VIBRÁTÓ: *Ha nem nézném a koromat, megöngyilkolnám magamat.*

HEURÉKA: *Psszt, ha Belkanto felébred, süthetjük az egészséget.*

EGYÜTT: *Károgni, sápítózni nincs most idő,
tudom jól, hogy félrelépünk,
a lebukás nem kifejezetten szívderítő,
de talán van egy utolsó reményünk.*

4.KÉP - PATOLÓGIA TRÓNTERME.

*Szín ugyanaz, mint az I. felvonás 1.képben. Ajtóban alabárdos.
Szupertónia egyedül van a színen, kesergő dalát éneкли.*

SZUPERTÓNIA: *Szívem széttaposott hegedű,
Rajta sír, nyikorog a vonó,
Királyok, hercegek, grófok zajától a dal keserű,
Hol járhat a bátor Belkanto?
Merre járhat a kedves Belkanto?*

*A dal végére doktor Plágium robban be a segédeivel.
Kenetteljesen körüllihetik Szupertóniát.*

Dr.PLÁGIUM: *Áá. Itt a mi kis szomorú madárkánk.*

SZUPERTÓNIA: *Mit akartok már megint?*

SEGÉD1.: *Ma jár le a tizenharmadik nap.*

Dr.PLÁGIUM: *Bölcs édesatyját meggyőztük arról,
hogy ideje ismét elkezdni a gyógykezelést.*

SZUPERTÓNIA: *Nem és nem. Én megvárom a Kék habostortát és... Belkanto herceget.*

Dr.PLÁGIUM: *(sátáni kacajjal) Ha.Ha.Ha! Belkanto herceg!*

SEGÉD2.: *(sátáni kacajjal) Meg a Kék habostorta!*

Dr.PLÁGIUM: *(gonoszul) Elnyelte őket a föld.*

SEGÉD 1.: *Lehet, hogy beleestek egy szakadékba.*

SZUPERTÓNIA: *(kétségbeesik)* Jaj, nem.

SEGÉD2.: Vagy felfalta őket egy sárkány *(fogait csattogatja)*

SZUPERTÓNIA: *(befogja a fülét)* Neeem. Neeem! *(toporzékol)*

Kintről kürtszó harsan. Király izgatottan be.

KIRÁLY: Kislányom! Uraim! Képzeljétek! Megjött a torta!!

SZUPERTÓNIA: *(odavan)* Tudtam, éreztem, hogy elhozza.

ALABÁRDOS: Effekt és Affekt grófja!

Az ajtóban megjelenik Effekt és Affekt csapzottan, lopva hátra pillogva, de ünnepélyesen hozzák a randa pöttyös kalapdobozt.

EFFEKT: Szépséges Szupertónia! Életünk kockáztatásával elhoztuk neked a...

AFFEKT, EFFEKT: Kék habostortát.

SZUPERTÓNIA: *(visít)* Neeem. Nem akarom!

KIRÁLY: Ugyan már kislányom! Nem mindegy, hogy ki hozta el? Gyere, nézzük meg.

Szupertónia is odapislog, Doktorok is odahajolnak. A KIRÁLY leemeli a kalapdoboz tetejét, egy rugós, vigyorgós bohócfej ugrik ki, mindenki megijed. Király hátraugrik.

KIRÁLY: *(dühösen)* Uraim! Micsoda ízetlen tréfa ez?

Affekték tanácstalanul bámulnak egymásra. Kürtszó harsan.

ALABÁRDOS: Belkanto herceg, Heuréka kisasszony és Vibrató úr.

Belkantóék be. Belkanto kezében a Kék Habostorta.

BELKANTO: Üdvözöllek Patológia bölcs királya és téged is szépséges Szupertónia. Ígéretünkhöz híven elhoztuk a Kék Habostortát.

VIBRÁTÓ: *(előrelép, Effektékhez gúnyosan)*

Uraim, úgy látom önök már átadták a maguk... "tortáját"!

AFFEKT: *(levegő után kapkod)* A tohta!

EFFEKT: Kivették a dobozból!

BELKANTO: Bizony, hogy kivettük!

VIBRÁTÓ: Láttam, hogy állandóan körülötte ólálkodtok, kénytelen voltam kicserélni erre a kedves kis micsodára.

KIRÁLY: Doktor urak! Gyorsan egy asztalt a tortának!

Doktorok morgolódva hozzák az asztalt, Belkanto leteszi a tortát.

KIRÁLY: Nem értem, az urak is veled tartottak, Belkanto?

EFFEKT: Á, csak messziről követtük őket...

AFFEKT: Hátha segíteni kell valamiben...

HEURÉKA: *(dühösen, gúnyosan)* Na persze!

BELKANTO: *(leinti Heurékát, Effektékhez)* Megkérhetném az urakat, hogy fáradjanak a...helyükre! *(fenyegetően)* Különben mindent elmesélünk!!!

Affekt, Effekt megszégyenülten visszaoldalognak az első felvonásbeli asztalhoz inni.

SZUPERTÓNIA: *(féltekenyen méregeti Heurékát)* És ki ez az ifjú hölgy, Belkanto?

HEURÉKA: *(meghajol)* Heuréka vagyok.

VIBRÁTÓ: Ő mentett meg egyszer bennünket, mikor fogságba estünk.

VIBRÁTÓ *átkarolja* Heuréka vállát, Szupertónia kissé megnyugszik.

SZUPERTÓNIA: (*rádöbben, rémulten*) Fogságbaaa?

KIRÁLY: Meséljete már a tortáról! Hogy szereztétek meg?

VIBRÁTÓ: Pillanat. (*lapokat oszt ki Heurékának és Belkantónak*) Mindjárt elmesélünk mindent. Egyszerű kis hősi ének. Én írtam. (*énekelnek*)

*Hősi útról írom e balladát,
Az utókornak vérző szívvel, büszkén nyújtom át,
Sikerélménytől duzzad a lelkem,
Ezeregy sárkány fogát kivettem,
Megtizedeltem a szaloncukor-fát.*

HEURÉKA, BELKANTO, VIBRÁTÓ:

*Sikerélménytől duzzad a lelkem,
Ezeregy sárkány fogát kivettem,
Megtizedeltem a szaloncukor-fát.*

HEURÉKA: A Döhék börtönében nem volt már remény,

*Mikor a csokizabáló hájfejekkel elbántam én,
A hétfülű sárkány sincsen fából,
Belkantónak gyönyörű dalától
elkábult, mint chemotoxtól a légy.*

EGYÜTT: A hétfülű sárkány sincsen fából,

*Belkantónak gyönyörű dalától
elkábult, mint chemotoxtól a légy.*

BELKANTO: *Útunkba állt a félszemű Sanda Kán,*

*Tétova téboly villant iszonyú műfogsorán,
A hóhér bárdja sújtani készült,
a röhögéstől a nép szerteszedült
Vibrátó rímei hallatán*

EGYÜTT: A hóhér bárdja sújtani készült,

*a röhögéstől a nép szerteszedült
Vibrátó rímei hallatán*

Dr.PLÁGIUM: (*nem bírja tovább, közbevág gonosan*)

Lárifári! Méghogy sárkánnyal is találkoztatok!

VIBRÁTÓ: (*dühöng*) Á, sose lehet rendesen végig énekelni. Tessék. Itt a bizonyíték, a sárkány pikkelye. (*előhúzza a tarisznyából Drakulina pikkelyét*)

Szupertónia a szívéhez kap, elalél. Heuréka elveszi a pikkelyt, legyezgeti vele a királylányt.

Dr.PLÁGIUM: (*alattomosan*) És ki tudja, jártatok-e egyáltalán abban a híres Kék Erdőben?

SEGÉD1.: Háhá!

SEGÉD2.: Ezt hogy tudjátok bizonyítani?

Belkanto méltatlankodik, Vibrátó, Heuréka feszeng.

CSUKLYÁS hirtelen megjelenik az ajtóban.

CSUKLYÁS: Majd én!

Mindenki megmerevedik.

CSULYÁS: Én TUDOM bizonyítani.

HEURÉKA, BELKANTO, VIBRÁTÓ: A Csuklyás!!!

KIRÁLY: Ki ez az alak?

BELKANTO: Igazán nem tudjuk, felség. De mindig megjelent, amikor bajban voltunk.

CSUKLYÁS: *(leveti a csuklyát)* Bizony, nem volt könnyű az út.

MINDENKI: Doktor Placébó!!!!

KIRÁLY: Dr.Placébó! Mennyit kerestünk azóta!

PLACÉBÓ: Az első naptól titokban követtem őket.

SZUPERTÓNIA: *(metsző gúnnnyal)* A tudós doktor urak meg azt mondták, hogy megszöktél, mert szélhámós vagy!

Dr.PLACÉBÓ: *(szelíden)* Ugyan kislány! Orvosok közt nincs irigység, szakmai féltékenység...Jól mondom doktor urak?

Orvosok morognak.

KIRÁLY: *(türelmetlenül)* Hát persze! Kedves Placébó doktor!
Tényleg ez az a csodálatos Kék habostorta?

Dr.Placébó közelebb lép a tortahez, vizsgálgatja.

Vibrátó, Heuréka feszeng.

Dr.PLACÉBÓ: *(ünnepélyesen)* Tanúsítom, hogy ezt a Kék habostortát valóban a Kék Erdőből hozták Belkanto és barátai.

Vibrátó, Heuréka megkönnyebbül.

KIRÁLY: *(kezét dörzsöli)* Édes kislányom! Egyél gyorsan belőle!

SZUPERTÓNIA: *(nagy elhatározással)* Nekem nem kell ez a torta.

Általános megrökönyödés.

BELKANTO: Drága Szupertóniám! *(hősszerelmesként letérdel)* Miért teszed ezt velem?
Csak rád gondoltam, veled álmodtam...

SZUPERTÓNIA: *(folytatja)* Nem kell a torta, mert...mert nekem már akkor megtetszett Belkanto herceg, amikor vállalta értem a veszélyes utat.

BELKANTO: *(elolvad)* Ó, Szupertónia!

SZUPERTÓNIA: És meg.... szóval, ha Belkantó beteg lenne, én is vállalnám érte ugyanezt.

KIRÁLY: *(nem akar hinni a fülének)* Kislányom!
Ezek szerint te tényleg férjhez mennél Belkanto herceghez?

SZUPERTÓNIA: Akár most rögtön.

BELKANTO: Ó, Szupertónia! *(átölelik egymást)*

KIRÁLY: *(kedvesen)* Nonono! Nem eszik olyan forrón a tortát!
(gyengéden szétválasztja őket, de kézenfogva maradnak)

Dr.PLÁGIUM: *(feltámad)* De nem ám! Mert akkor ez a torta csalás !

SEGÉD1.: Nem is ettől gyógyult meg!

Dr.PLACÉBÓ: De bizony, hogy ettől. A torta segítségével bizonyítottam be Szupertóniának, hogy van, aki igazán szereti és vállalja érte a veszélyes utat, ahol nem óriásokat és törpéket, hanem hiú embereket kellett legyőzniük. (Affektékhez) Szupertónia azért hisztizett, mert nem akart egy léhűtő, hozományvadász felesége lenni...

EFFEKT: Node kérem!

AFFEKT: Kikéhem magamnak!

Dr.PLACÉBÓ: ...akik miatt ráadásul sokkal veszélyesebb lett az út, mint ahogy terveztem. De Belkanto megállta a helyét csodás, igazi barátai segítségével.

BELKANTO: Bizony. Vibrátó és Heuréka nélkül nem sokra mentem volna!

HEURÉKA: No meg a Csuklyás...illetve dr.Placébó könyvei nélkül.

Dr.PLACÉBÓ: *(szerényen)* Igen, igen.
Kék erdei magányomban szoktam írogatni egyet s mást.

KIRÁLY: Még könyvet is írsz, kedves Placébó doktor?
Azonnal rendelek a királyi könyvtár számára mindegyikből.

HEURÉKA: Nekem csak egy szakácskönyvre fáj a fogam...

Dr.PLACÉBÓ: *(átadja)* Tessék, Heuréka. Itt egy dedikált példány.

KIRÁLY: *(rendelkezik)* Én pedig elrendelem, hogy dr.Plágium és segédei figyelmesen olvassák végig dr.Placébó ÖSSZES műveit.

SEGÉD1.,2.: *(hajlonganak)* Igenis, felség.

Dr.PLÁGIUM: *(vicsorogva)* A szakácskönyvet is?!

KIRÁLY: *(határozottan)* Azt is. *(Vibrátóhoz)* Vibrátó fiam.
Téged is szeretnék megjutalmazni.

VIBRÁTÓ: *(szerényen)* Én csak anyit kérek,
hogy Affekt és Effekt grófja is ott lehessenek az esküvői dínom-dánomon.

EFFEKT: Háhá! Legalább három hétig tart.

AFFEKT: Hemek fickó ez a Vibhátó!

VIBRÁTÓ: DE!!!...csak vizet és száraz kenyeret kapjanak!

KIRÁLY: Kérésed teljesítve lesz, fiam.

Affekt, Effekt dühöng.

HEURÉKA: És ezzel a szép tortával mi lesz?

VIBRÁTÓ: Biztos nagyon finom, ugye Heuréka? *(összekacsintanak)*

KIRÁLY: Az esküvői asztalon fő helyen fog állni a KÉK HABOSTORTA!!

Finálé zene indul.

PLACÉBÓ: *(énekel)*

*A gyulladás legyűrhető egy pár injekcióval,
Drakulinára, Sanda Kánra gyógyír lehet egy jó dal.
Ő nem akart férjhez menni.*

MINDENKI: *Nem akart férjhez menni, Ó!*

*Nem mindenre jó a gyógyszer, altató és nyugtató,
Néha még a béna lélek
mással is javítható.*

SZUPERTÓNIA: *Három mázsa kalmopyrint megetettek vélem.*

BELKANTO: *Nem csaplak be csodabogyókkal, én csak a kezedet kérem.*

SZUPERTÓNIA: *Férjhez akarok menni!*

MINDENKI: *Férjhez akar menni, Ó!*

*Nem mindenre jó a gyógyszer, altató és nyugtató,
Néha még a béna lélek
mással is javítható.*

HEURÉKA, VIBRÁTÓ:

Az egészséges táplálkozás nem lesz többé gondunk.

Együtt esszük sülve-főve, amire lesz majd pénzünk.

HEURÉKA: *Férjhez akarok menni!*

MINDENKI: *Férjhez akar menni, Ó.*

*Nem mindenre jó a gyógyszer, altató és nyugtató,
Néha még a béna lélek mással is javítható, ható, ható!*

FÜGGÖNY

Tapszene, a végén a refrént meg lehet ismételni.